

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

3748

A POLLODORI
ATHENIENSIS

291
Ap 4

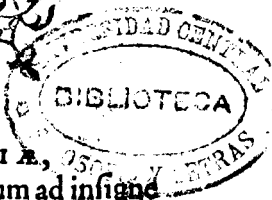
BIBLIOTHECES,
SIVE DE DEORVM ORIGINE
LIBRI TRES.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerant,
hæc posterior sedulo castigauit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC
RERV PLENISSIMO.

*Biblioteca del Collegio
No. 1 de la Compañia de
S. J.*

ANTVERPIÆ,
Apud Ioannem Bellerum ad insignem
Aquilæ aureæ.

CANDIDO LECTORI.

DUm forte fortuna in hunc auctorem, non ita pridem Roma satis mendosè excusum incidi, amice Lector, visus sum mihi insignem quendam thesaurum nactus: itaque communicato hominibus doctis libro, hortati è vestigio sunt, ut probè castigatum formulis nostris euulgarem, allaturum haud dubiè incredibilem politioris litteraturæ studiosis frugem, quorum consilia libenter, ut quoquo modo rectis vestris studijs commodare possem, acquieni. Atqui utinam ita ex nostra officina ut opto prodeat, tantumque fructum ex eius lectione capiat studiosa cohors, quantum & animus hic (ipso- rum conatibus addictissimus) & res ipsa requirere videtur.

Vale.

A 2

Αδ' ἄλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Ἀΐωνων σπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμῷ
Παιδείης ρύδους γνῶδι παλαιγενέας
Μήδ' ἐς ὃ μηρεῖν σελίδ' ἐμβλεπε, μήδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζῆτει πολύδρουν εἶχον, εἰς με γὰρ ἄδρῶν.
Εὐρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Aegius sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis,
Si veterem hanc nostram perlegis historiam:
Meonide ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multifonos Cyclicū versus ne quare, quòd in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS ÆGIVS

SPOLETINVS IANO ME-
TELLIO SEQVANO

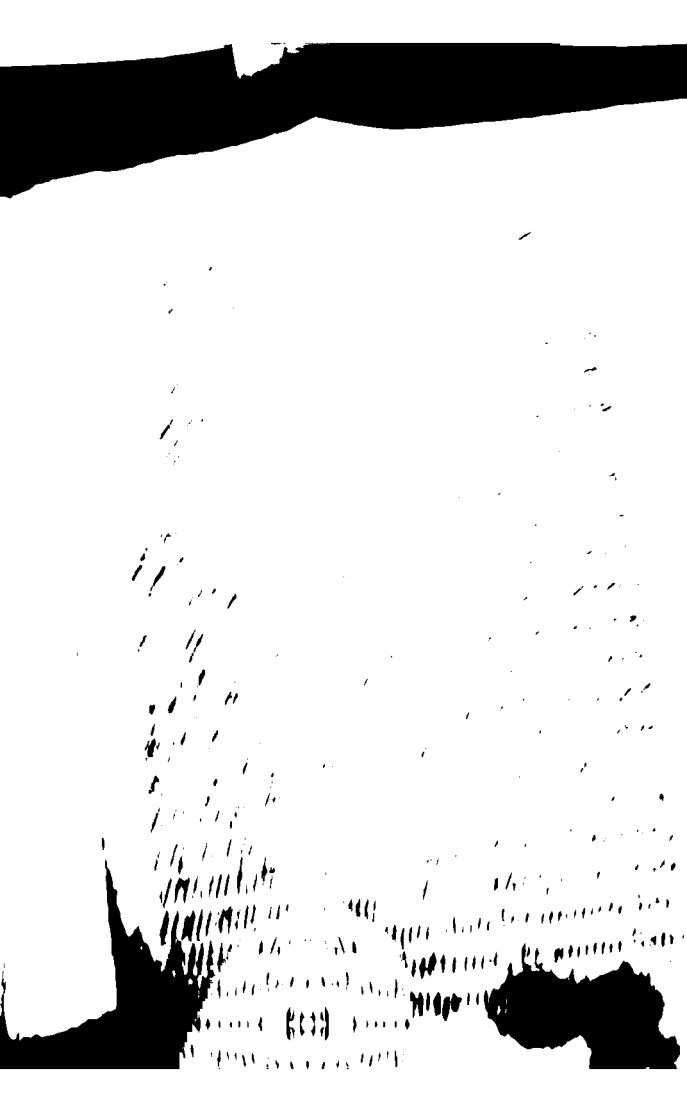
S. P. D.

Eternum animi vitium
Iane Metelli vir sapientis-
sime, quod *αχαριστία* Græci
vocant, ut omni diritate &
immanitate acerbissimum
damnum, exterminatumque semper fu-
isse inuenio, in quo M. Cicero nihil non
mali non esse testatur. Quin & Menander
Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit,
homine Terra peius nihil creat, cuius ex-
emplum, omni suppliciorum genere dignū
de Popilio Lænate Piceno homine, in Ci-
ceronem habetur. Hic enim capite anqui-
situs, illius eloquentia, causa admodum
dubia fluctuans, saluus ad suos remissus, e-
loquentiæ postea patrem occidere non
erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbo-
nem, quo ingrato factō, plus L. Sullæ viri-
bus, quàm suæ ipsius indulsit verecundiæ.
Contra verò insigni animi virtute, quàm

gratitudinem vocāt recentiores, nihil esse
iucundius nihil salutaris, ac magis frugife-
rum nihil, optimi cuiusque sententia san-
citur esse comperio. Hinc Minucij in Fa-
bium Maximum, & Culeonis in Africa-
num priorem celeberrimas gratianimi si-
gnificationes vsque adeo commendari ne-
mo ignorat. Proinde ego memoria repe-
tens, cum mihi Apollodori tui Athenien-
sis Grammatici græcum exemplar latini-
tate donandum quàm libentissimè conces-
sisti, qualem, quantamque de Ægij studijs
opinionem animo tuo iamdudum perce-
pisses, apertissimè indicasti, nec non tuo
quasi iudicio, me omnibus tanto labori ve-
lut suffecturum declarasti, omnium quidē
ingratissimus esse censerer, si cui potius al-
teri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio sus-
ceptum laborem, ac demum ad finem, Dei
Opt. Max. benignitate perductum, nuncu-
pandum existimem. Non defuere ingenuè
fateor, & grauissimi quidem viri, vtriusque
nostrum cum amantissimi, tum etiam stu-
diosissimi, qui suaderent vt absolutam hanc,
& à te mihi iniunctam olim prouinciam,
amplif-

amplissimorum Patrum cuiquam, aut Re-
 gulorum nonnulli dedicarem; vt inde mi-
 hi, aut gratiam planè immortalem conci-
 liarem, aut pecuniolā certe aliquam æruf-
 carem. Ego verò, qui ambitionem semper
 effugi, ac vt ineptissimus æruscator à pecu-
 niæ studio semper abhorruì, ijsce Lænatis,
 ac Pompeij ingratis factis explosis, Minu-
 cij, & Culeonis gratum, piumque opus
 imitatus, ijsce inquam amicis, τῆς ἀχαρίστιας
 vitium, quod à me alienissimum esse nemo
 ignorat, vitandum censeo; neque hac con-
 tumelia, iniuriaque Apollodorum nostrū
 affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iam-
 pridem ad me venit, redire maiorem in
 modum desiderat; cur igitur, inquam tanto
 eius desiderio satis ego minime faciā? Ve-
 niat igitur ad te, ac iam tandem sub tuo no-
 mine, qui per tot sæcula, delituit, Apollo-
 dorus emergat in lucem. At, si per Ægium,
 serius, quam volebas, ad te redit, nihil est,
 quod illi succenseas, atque eo secum no-
 mine expoliens, quandoquidem in eo ver-
 tendo, expoliendo, exornandoque, atque
 illustrando, longiore temporis cursu opus
 fuit.

Journal of Applied Behavior Analysis

[illegible][illegible]

Ca. 7. Typus, Erum, Lapetumq, et Prometho Ti-
tania, et nonnullum omnium Saturnium suscepit. Præ-
terea filias Tethyn, Rheam, Themis, Menemosinem,
Phobum, Dionenque, ac Thiam, quas Titanidas
nonnulli vocant. Mox vero Terra indignissimè ferens,
filiis

fuit. Incredibile est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat; vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna ac diurna manu versare necesse fuerit.

Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis, abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogantia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidem natator enataisset incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergendique discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro liti- bus iudicandis & doctrina, & animi San- ctitate eminentissimo, con-

APOLLODORI ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI
BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE.
Liber primus.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis vniuersi
imperio præsuit, quique ducta vxore
Tellure, priores ex ea filios sustu-
lit, quos Centimanos appellarunt,
Briareum, Gyan, ac Cœum: Qui,
quòd singuli centum manus, & ca-
pita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudi-
ne, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt.

Post hosce autem è Cœlo Tellus, Cyclopas, Harpen,
Steropem, & Brontem, singulos singulis & his qui-
dem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cœ-
lus vinctos deiecit in tartarum. is locus est ad inferos
tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à
cœlo.

Exinde quoque eade coninge procreauit Oceanum
& Hyperionem, Crimum, Lapetumq, & quingento Ti-
tanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Præ-
terea filias Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosinem,
Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas
nominarunt. Mox vero Terra indignissimè ferens,
A 5 filiorum

*filiorum in tartara deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem dolo aggredierentur, inducit. Saturno-
que adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præ-
ter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, &
Saturnus præfecta Cæli genitalia deiecit in pelagus,
deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erin-
nyes, Aleto, Typhone, ac Megara enata sunt. Cælo
demum à Regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari
profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio
suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compedi-
tos demisit in tartarum, Rheam inde sororem sibi in
matrimonium copulauit. Post ubi Cælus, ac Terra
illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædixe-
runt, singulos, ut quisque in lucem prodibat, atque
nascebatur, ita deuorabat. Et Vestam prius, Cererem
deinde, & Iunonem: post has Plutonem & Neptu-
num deglutiuit. Quamobrem irata coniux Rhea in
Cretam, quo tempore Iouem in vtero ferebat profi-
ciscitur, ubi in antro Dibæo illum parit, & Cureti-
bus, Adrasteæque, ac Idæ nymphis Melissarum fi-
lijs alendum dedit: Hæ vero Amaltheæ lacte pue-
rum educunt. At Curetes in antro armati infantem
asseruantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem
Saturnus audiret, concutiebant. Rhea vero inuolu-
tum fascijs lapidem pro nato patri filio deuorandum
dedit.*

*Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit ata-
tis, Metin Oceani filiam sociam capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus
lapide*

lapide prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioui, sin Tartarum deiectos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iam tum etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetràque, & fulmine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrusos, centimanis custodiendos dederunt. Quo facto idem rerum imperium sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cæli regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterùm Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum, terna millia. Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio ad hæc & Eurybœa Pluti filia nati sunt Astræus, Pallas, Perses.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœtius, quem in Titanico bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrusit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chiron geminus centaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt Venti, & Astra. Perses ex Asteria Hecatem genuit.
Pallanti

Pallanti, & stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisiurandi religione decoravit : quod ipsi contra Titanas, vna cum filijs opem tulerit.

Ponti vero & Terræ hisunt filij, Phorcus, Thaummas, Nereus, Eurybæa, Ceto.

Ex Thaumâte autem, & Electra Oceani filijs natæ sunt, Iris, Harpyia, Aëllø, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignuntur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit : ubi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt : quæ hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spiò, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dotò, Pherusa, Galatea, Aëta, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymò, Pione, Halimede, Plesau, Eucrate, Proto, Plotò, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione, Isæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Cetò, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit, ex eaque Heben, Ilithyian, & Argen procreavit. ad hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cæli filia, Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dicen. Parcas Clothò, Lachesin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiæ, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliæ: De Styge Proserpinam: & Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Cliò, Melpomene, Euterpe, Eratò, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicam exercuit: cuius cantu lapides, arboresque promouebat. Hic, post Euridicem coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoque persuasus, ei reducendæ vxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto vt inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iam domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus Eurydicen vxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysteriis, inuentis, discerptus à Mænadibus ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

Cliò Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argoïes nymphæ filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasum disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fulibus

fidibus clarus, de cantu Musas pronocavit, omniumq[ue] concubitus victor, victus autem illarum arbitratus se multatum iri paciscitur. Musæ itaque superatum Thamyrim oculorum luce, & citharædica priuant.

Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtinuit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene, & Acheloo, Syrenes: de quibus ubi de Ulyssæ agetur, dicemus.

Item citra cuiusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula comestæ opem ferentem de calo præcipitem dedit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ithum deuiandum nauiganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat, Vulcanum verò in Lemnæ insula deiectum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit in columem.

Iupiter ad hæc Thetidi varias alternanti formas, quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quam cum gravidam esse persensisset absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cali dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbuït. Vbi vero pariendi tempus aduenit, Prometheus, siue, ut alij tradunt, Vulcanus eius caput securi percussit. de quæ illius vertice secus Tritonem anem armata Pallas exiit.

Cete-

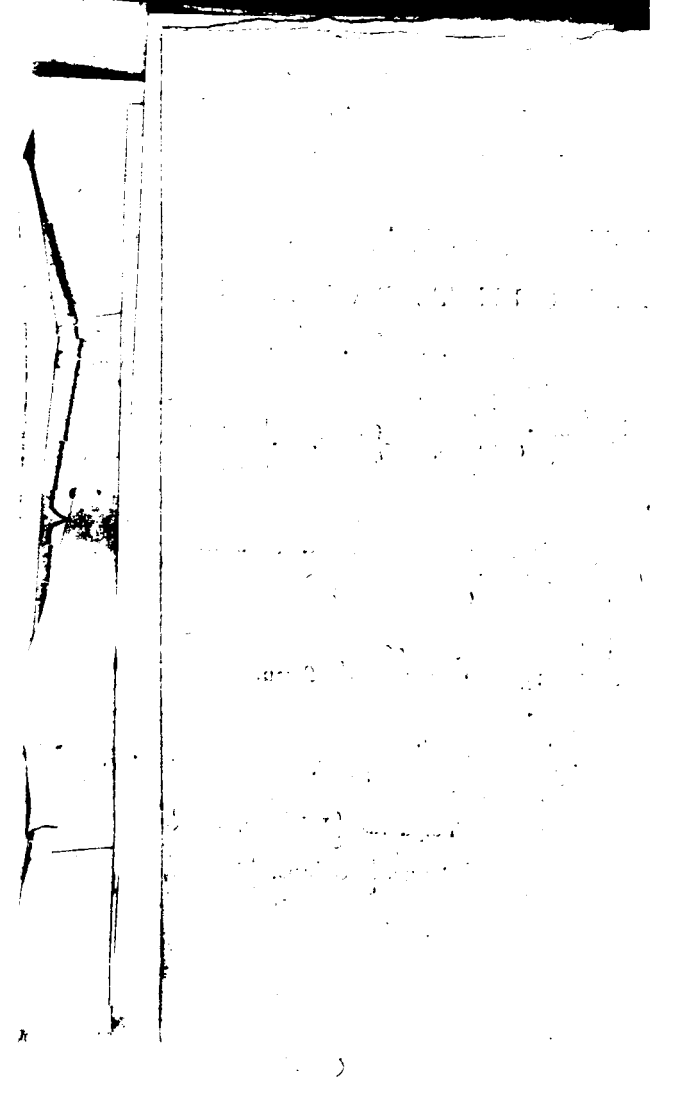
Ceterum de Cœi filiabus Asteria fugiens Iouis complexum incoturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ Asteria vrbs prius appellata fuit, postea Delos nomen accepit: Siquidem Latonam ab Ioue compressam per vniuersum terrarum orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianam prius peperit, qua obsetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultatem edoctus, à Pane Iouis & Contumelia filio Delphos, (quo tempore Themis illic oracula dabat) se contulit. At cum templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus templum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quàm Iupiter vbi impleuit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciens, eiusque desiderio detentus abripit. Hac filiorum opem implorat, ij Tityum sagittis conficiunt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

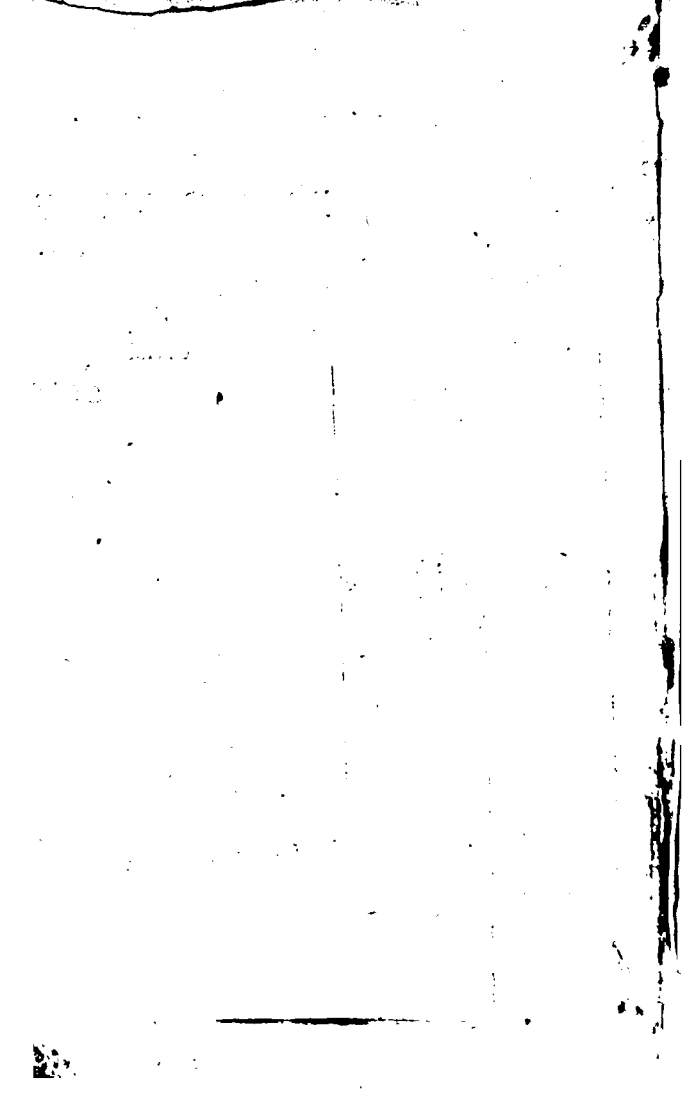
Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. hic enim, cum tibias inuenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abiecit: Apollinē de musica prouocare non dubitauit, Hoc de compaſſo in certamen descendunt, vs victor arbitratu suo de victum afficiat.

Inito

Inito igitur certamine conuerſa cithara certabat Apollo, idemque vt Marſyas faceret, imperauit : quodcum ille tibijs nequireret, Apollo præſtantior eſt inuentus. Quare ſuſpenſum Marſyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delò necauit. hunc Terra natum vaſtiſſima corporis magnitudine fuiſſe memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes eſſe refert. Huic à Neptuno patre in ſummo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidem vxorem habuit, quam Iuno ſecum de forma certare auſam ad inferos detrufit : Quique cum remeaſſet in Chium, Meropen O Enopionis filiam in cõnubium poſtulauit: Hunc O Enopion perebrietatem ſomno ſepultum excacauit, & ſecus littora eiecit. Hic autem officinam ærariam ingreſſus, puerum abripuit, ac ſuis humeris impoſuit, ſeque verſus orientem Solem vt ductaret, imperauit, quò cum veniſſet, Solis radijs excalefactus priſtinam oculorum lucem recuperauit, inde confeſtim aduerſus O Enopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio ſubterraneum domicilium fecit. Ad hac Aurora eius amore capta Orionem rapit ac ſecum in Delum tranſtulit : Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec deſunt, qui ſcribant Orionem, quòd Dianam, vt ſecum diſcoluderet, inuitaſſet, occiſum fuiſſe. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi vni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Diana ſa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhodè, quæ Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eâ Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem uestigando lustrauit: qua, ubi renuntiatum, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata calum reliquit, mortaliq̃ue assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo ma- rore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: inde ad Celeum iam tum Eleusiniarum Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. laccessit: eâque ratione, risum illi excussit: qua de re in Theophrastophorijs mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere uellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quidnam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertum deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocirca puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trabendum draconibus comparat, trisioumque concessit, quod per aërem vectus uniuersa terrarum orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemum, Eleusynis inquit, filium: ad eum enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hac Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi commodendum. Hec autem, cum quid manderet, minime prouideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demum Proserpina tertia singulorum annorum partem cum Plutone manere compellitur. Quod superest illi cum superis degendum erat. Hec itaque sunt, quae de Cerere traduntur.

Opis adhuc Titanibus irata gigantes à Caelo non modo corporis magnitudine praecellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili plañe vultu, promissus à capite capillo, & proluxa è mento barba praediti esse videbantur, & angustos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegraeis campis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In talia saxa, atque accensas anboxes iaculabantur, in quibus Porphyriionem, & Halcyonem omnium facile principes fuisse legimus. Qui, cum in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterum inter Deos rumor erat, gigantum posse occidi neminem: Verum si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra presensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remedium quaritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperavit. Ipse itaque remedium ne Terra comperiret anteuertens praecepit. Siquidem ad se consilio Palladis Hercule socium accersiu. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit; Hic autem longè plus, quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obisse traditur.

Porphyrion autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ cum sibi pepłū discindi, ac vim parari videt, opem queritat. Tum gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laeum Ephialta oculum, dextrum Hercules sagittarum ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytium ab Hecate seu potius à Volcano cadenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hunc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: quæ

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea re-
ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aneis, cla-
nis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana forme magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperae spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebantur, eaq̃
viperae ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq̃ Typhon candentes
in caelum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in caelum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Aegyptum
pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum saucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, ei que Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos praeisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocauit, ac Delphynen serpentem, (semifera haec erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Aegipan nervos suffragati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque actutum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentior fore, matura, ac mitia poma gustauit. Proinde cum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hamum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contra noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundauit: à quo

Hamini nomen factum fuisse ferunt. Quig, cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnâ Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hætenus a nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq, dedit. Scythiae Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. His imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dii finxerunt. Post, ubi prolem anciam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de celo imbribus, maximâ Gracia partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicas montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca undarum vi omnia cuncta fuerunt: quo tempore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Iovis Pbyxio, qui ad eum confugientibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factō Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iovis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc, itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λαας enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante aliōs, quē ab Iove ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphitryon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Iove Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Aolus. Is quidē de se Hellenas qui postea græci vocati sunt, nominavit, filijs, & hic loca partius est. Xuthus adeptus Peloponne sum ex Crensa Erechthei filia, Achæum genuit, & Iovem, à quibus Achivi, & Iōnes nuncupantur.

*Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorienſes appellauit.
Æolus verò locis Theſſaliam proximis imperans,
populis Æolenſib. nomen impoſuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, ſeptem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Siſyphum, Aſthamantem, Salmonem
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Piſidicen, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Oreſtes. Ex Piſidice, & Myrmidone
Antiphus, & Acton nati ſunt.*

*Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius ſibi
in matrimonium duxit. Hi ob ſuperbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem ſibi coniugem eſſe præ-
dicabat: hac verò Iouem virum eſſe ſibi iactitabat.
Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformauit.*

*Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Opopeū, Aloëumque, & Triopō genuerūt.*

*Sed Aloeus ſphimedian Triopis filiam, qua
Neptunum exarſit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare ſe conferens, & hauſtos manibus flu-
ētus intra ſinum ferebat: quæque à Neptuno com-
preſſa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam increſcebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de*

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq; terra rursus maria se reddituros ditabant. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferā collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmissus grauit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quaecunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi iuuentutem concedi postulauit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nympha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianassa filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipæte, suo de nomine terram Ætoliā appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia vrbes, nomen acceperunt.

Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratonicenq³, & Leophontem.

Calydon autem ex Eolia Amythaonis filia, Epicaften, & Protogeneam, suscepit, ex qua, & Marte nascitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaften Calydona natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq³ conceptos peperit.

Euenus sanè Marpeßam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium queritaret: Idas Aphareï proles, sumpto à Neptuno curru pennatorapuit, inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormiam venit, neque assequēdi voti compos factus equos ingulauit, seq³ ipsum deinceps in flumi præcipitem dedit: eiq³ Euenus nomen inditum fuit.

At Ida Messenem profitiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hec verita, ne se anum factam Apollo defereret, Idam sibi virum esse maluit.

Thestius vero ex Eurythemide Cleobæa filia feminei sexus quidē, Althaam, & Hypermnestrā sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq³ creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcatheus, Melas, & Leuco-

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit; ac ducta uxore Althæa Thestii filia Toxæum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andromoni, ac Deianiram, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althæa ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipēs in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asservandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem pratermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudinis, & robore insignem, qui terram colit, ac in ea sacra fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, eique, qui
feram-

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherri-
mi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui
verò ad aprī venationem conuenerint, hi fuere: Me-
leager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt.
Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac
Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedaemonij.
Theseus Aegēi Atheniensis. Admetus Pheretis
domo Pheris. Ancaus, Cepheusque, Lycurgi ex
Arcadia. Iason Aesonis ab Iolco. Iphicles Amphi-
tryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissaeus.
Peleus Aiaci à Phthia. Telamon Aiaci Salami-
nius. Eurytion Aetoris, Phthius. Atalanta Schœ-
nei ab Arcadia. Amphiaras Oiclei Argiuis.
Quibus cum & Theseij filij conuenerunt: hos, ubi
coiussent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: De-
cimo autem post die Cepheum, Ancaumque, ac nō-
nullos alios venatum ire cum femina indignum fa-
cinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ida,
& Marpessa filia maritus, quòd ex Atalanta
quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ip-
sa simul in venationem exire compulit. Deinde ve-
ro, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum cir-
cumstitissent, Pyleus, atque Ancaus à bellua cru-
deliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytio-
nem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium
præmia feram in tergo sagitta percussit ab illa vero
Amphiaras aprū in oculo vulnerauit: inde Me-
leager transosso latere belluam interfecit. Mox
detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Theseij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althæa marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & cuiusbus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnando, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutatae.

Oeneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amyrncei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo ditatam fuisse, cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quae demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq, Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre, Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaonidem tragoediam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Thercydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuos, Adrastūque adisse, ductaq, eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Thersippus, Onchestus, Prothous, Cleutor, Lycopus, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam viuentem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios prater Onchestum, Thersippumq, omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq₃ in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraſti filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq₃ bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Æoli filijs Athamas Bœotie Regulus, ex Nephēle marem genuit Phrixum, filiā vero Hellen, & is uxore Nephēle mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias neſtens à Nephēle natis Inò, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clām viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem præcepisse referant, Joui Phrixum esse iugulandum. Quòd ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mer-
curio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo
cū per aerem veherentur, quidquid terra, ac ma-
ris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti,
quod Sigeum inter, & Chersonnesum existit, ve-
nissent, Helle in profundum decidit, ibique extin-
cta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem
in Colchos usque penetrauit, huc scilicet, vbi Ace-
tes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Cir-
ces, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit,
sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui de-
dit, Hic autem Ioni Phyxio velleris aurei arietem
sacrificauit, & eius pellem Aeeta socero dono de-
dit. Is autem ad quercum in Martis luco clauis
confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeeta filios
quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem,
& Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, &
filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit.
Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intere-
mit. Iuno autem Melicertam secū ipsa in mare deie-
cit. Is à Boeotia pulsus Deum rogauit, vbi nam gē-
tium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in lo-
co, vbi ab agrestibus animantibus hospitio exce-
ptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum ter-
rarum peragrasset, lupis, qui ouium femorib. pasce-
bantur, sic obuius: quem cū illi vidissent, quae dila-
niabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Atha-
mas, loco exadificato à se nomen Athamantiam
impo-

imposuit, Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq₃ Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoum genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyrâ, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiâ sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igni nomâ Chimaram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq₃, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quòd occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem: qua illi filiam Asteropeam parit, & mares Enetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi coniugauit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persæi filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarius filij orti sunt. Pleriq₃, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cy-norta, qui Amycla filius fuit, natum. Proinde, que de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Næidem nym-
pham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-
C Etem

Item, ac Diētyn. Hi Seripbum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Theſſaliā habitauit, at reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cōdidit. Qui cum contumelioſus ſuo pte foret ingenio ſeq, Ioui adequaret, ſua ipſius impietatis pœnas luſt. Nam ſe Iouem eſſe pradicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus eneis agitans tonitrua ſe concitare diēttabat, necnon iaculans in calum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſam Iupiter fulminat: urbemq, ab eo conditam, extinctis ciuibz omnibz ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcідice, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hac autē, cū geminos clāculum peperiffet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs paſtoribus pratercuntibus, equarum una, cum infantium alterum ungula, caſu quodā tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infantem ambobz ſuſcepit alendos, &, cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Linium dixeris, alterum uero Neleum uocat. Qui cum ad iſtam, integrāmque aetatem perueniffent, agnita matre, nouercam, quod eius opeta parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ tametsi intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulauit. Eamque ob rem nullo vnquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus deum regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronë puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-goram, Alastorë, et Nestorem, & Periclymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumnis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autë Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hipporhoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmoni filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

*Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur
Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi
coniugio sociauit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, &
Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis ad-
ibus quercus existeret, in eaq₃ serpentium latebra
esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem
reptilia congestis lignis concremauit, atqui serpen-
tium partus educauit: qui cum ad iustum corporis
modum succrenissent, ipsum iam dormientem cir-
cumsistunt, & ex utroque humero illius aures lin-
guis extergebant, tandem expergefactus, excita-
tusq₃, ac perterrefactus, supernolitantium animum vo-
ces intelligebat, & que ab ijs futura edocebatur,
mortalibus pradicebat, per haruspicinam præterea
vaticinari non ignorabat. Ad hac Apollini pro-
pter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinan-
di peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis fi-
lius Peronem Nelei filiam uxore depoposcit. Hic,
permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi,
qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum,
dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia
canis seruabantur, ad quæ neque mortalium quis-
quam, neque ferarum ulla proximè accedere aude-
bat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opem sibi constituit imploradam:
Id illi Germanus se prestiturum pollicetur, eiq₃ A-
bigeum deprehensum iri pradixit, Qui, si iam an-
num planè exactum in vinculis iacuerit, ita demum
boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollici-
tatio-*

tationem ad Phylacen contendit, atque, ut prädixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, tere dinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quātum è trabe derosum esset, percontante, domesticis tere dinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auceis euocauit, ad quē cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secesspita præsēcās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrium locauit.

Quare puer metu percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secesspitam defixit, eāq, obductus cortex opernit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hac à vulture pradoctus Melampus secesspitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinavit, et is Podarcē filium procreauit, ac boues Pylum perduxit, fratriq, Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messena aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Arginis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biantē fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphirao. Parthenopaus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui aduersus Troiam nauigavit, ex Pronactē natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Phores Crethei filius, qui Pheras urbem Thesalia condidit: Admetum, ac Lycurgum procreauit, Lycurgus circa Nemeam habitauit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus seruiuit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposcebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola-

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vitā migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissacum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſone, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus ſolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore ſcitantī reſpondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum eſſe, primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò post reipſa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accerſiuit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, rursus agens ad eadem ſacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amiſit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens poteſtatem, feciſſet, quando ſibi ex oraculo pradietum fuerat, à ciuium aliquo mortem ſibi illatum iri. Hic autem ſiue forte quadā ſuperuenit, ſiue Iunonis ira, ut Medea malū veniret

Pelias, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperare respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hec autem in Colchis suspensa. è quercu in Martis luco viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inivit. At is Minervae consilio navium remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvae accomodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantes oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregarat, quorum nomina haec sunt. Typhys Hagny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreae filij. Castor, & Pollux Iovis. Telamon, ac Peleus Aiaci. Hercules Iovis. Aegaeus Thesens. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Oiclei. Caneus Coronæ. Palamon Volcani: Aetolivæ. Cepheus Alei: Laertes Arcefi. Antolycus Mercurij. Atalanta Schænei, Menæcius Aëtoris. Aëtor Hippasi. Admetus Pheretis. Acastus Peliae. Eurytus Mercurij. Melæger Oenei. Ancæus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phænus, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Perichymenus, Nelei. Augeas Hely. Iphyclyus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Peneleus Hippalmy.

Leitus

Leitus Aleëtoris. Iritus Nauboli. Ascalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iasone eueëti in Lemnum appellunt.

Hac insula tum viris omnibus orbata Hypsipyles Thoëtis filia imperio regebatur, cuius rei causam hæc fuisse legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, qua ea de causa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas subigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quæq; ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum, seruauit illasum. Mox Argonauta in Lemnum, qua tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscuntur. Hypsipyle vero ab Iasone compressa Euneeum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyricus imperabat, peruenerunt. Hic eos benignissime excepit. Qui noctu illinc aueëti: restantium ventorum impetu noctu nesci rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelasgicorum hostium copias esse arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari aduersus ignaros. Casis itaque Dolionū plerisq; & Rege Cyrico, Argonautæ, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyricum magnificè tumularunt, quo facto abiere: nec longo post tempore in

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamãis filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius forma præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam factò indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt navi vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verùm Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem seruitutem seruisse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit: Dionysius Hercule & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, & Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum castribus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in navim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq; in fugam actos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, qua Thracia urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filijs à Colchis in Graciam, navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à calo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut per ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad navigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de navigatione tum mihi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
Borea

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ellopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Eæ nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter conuerit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquã passas fuisse, quòd iureiurando, nihil post illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenæ reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrerant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interiisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. Quacum accepissent soluta navi discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de prora columbā dimittunt, quacum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam candam Symplegades coeūtes deterferunt. Observato igitur scopulorū recessu, acerrimo remigationis certamine, Innone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonauta ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancus navi se gubernaturum pollicetur.

Dein prateruecti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad Aeeten contendit Iason, cui, quae sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aeetes pollicetur, si solus eripides tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui ereis pradii pedibus ignem ore spirabant. Ad hac ipsi, ubi hosce iugo iūxisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subingaret, Medea ardentissimè deperire incepit: Hæc erat Acete filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quæ verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi præstiturū se iurauit Iason, pharmacum, quæ tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammæ vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Acetes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod
ubi

Vbi Medea rescinit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce auebuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat; ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij mēbris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, duros comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam pratercuntibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores inicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desitutam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergo à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya, Galliaq; littora prateruecti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt, Inde ad Aeam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhi-
buit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit,
quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum re-
legauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis ex-
cepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens
flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. At-
qui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitus
incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque præ-
teruecti, ubi Solis boues inerant, in Corcyra Phae-
cum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos impera-
bat. Porro cum Colchici Argonauim nusquã inue-
niunt, horum alij Phaeacum montes incolendos oc-
cupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insu-
las extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ie-
runt, ac nauim Argo tandemprehendunt. Me-
deam^q ab Alcinooreposcunt. Tum ille, si iam, in-
quit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non datu-
rum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurum,
ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete an-
teuertens Iasoni Medeam coniungauit. Hinc igitur
Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerunt.
Argonauta vero cum Medea in altum auehun-
tur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inci-
derunt tempestatem. Inter hac Apollo Menœtium
impetens secundum iugulum sagitta percussit, eum^q
in mare deturbauit. Hi vero cum proximam insu-
lam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac præter spem
ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt
ubi Apollini Eglae aram statuunt, ibiq^q peractis
de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Quæ vero ab Arete duodecim ancilla Medea dono iam data fuerat, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalciæ arisve genere produnt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idémque ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcem pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce vene cute clauus aneus affixus esse videbatur. Hic igitur Taluster in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonauim prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medea veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant Medea poculis ad insaniam reductus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq, ex eius corpore effuso sanguine ipsum obysse narratur. Nec desunt, qui illū à Pœæte sagitta in calce vulneratum interysse tradunt. Noctem autem unā illic non amplius morati Argonautæ ad Eginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna confertur inter eos, inde vero per Eubœam, Locridémque nauigantes in Iolcū, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, peruenerunt. Verùm Pelias, quod Argonautarum reditum hand æquo animo ferret de

D Aesone

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere querit, immolati tauri sanguinem intrepide hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium iugulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelie dedit.

Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo exposculandi tempus foret, occasio nem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum poenas luat. Tum illa Pelie regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq; suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox atate iuvenem suis se veneficijs renocaturam esse pollicetur, Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant. Acastus autem vrà cum Iolciensibus patrem sepelivit. Iasonemq; & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq; illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori qui-

quidem peplum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nepem, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq³ profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantem adhuc, supplices ante Acrae Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Aegeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eijcitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, qua cum Aeetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORII ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

 Voniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachi deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Argiuorum flumen nominatus est. Huius,
& Melissæ Oceani filia Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tametsi nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerēs
ac planē tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Joue, quam
primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neare filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā deuastabat, sauro, eius sese corio circūtexit. Adhuc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quā Tartari, ac Terra filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quā Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cū vialatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cū qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium iusiurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custodiendam dedit. Hanc autem Asclepiades Aristoris, Pherecydes vero Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acusilaus è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenæa luco erat alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio, ut furtim abduceret, imperasset, idq; ab Hierace detectum fuisset, neque calari amplius posset: lapide percussam Argum peremit. Hinc itaque Mercurius Argiphontes cognomen accepit. Iuno deum bonem æstro concitavit. Quo facto ea prima in sinum ab se Ionium appellatum, penetravit. Mox per Illyridem progressa Hamum transcendit, ac per ea tempora traiectum Thracium nominatum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit. Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimmericam terram, cumq; per continentis multum, deerasset, multaq; Europæ maria, atque Asia plura tranasset, in Egyptum tandem pervenit: ubi pristina forma recepta ad Nilî fluentia Epaphum peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi puerum occulerent, precibus impetravit. Quod factum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium, sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè uniuersam peruagata esset, quod illic Bybliorum Regis uxor filium educari significabatur, & tandem Epapho inuento in Egyptum remeavit, ac Telegono, qui tum E-

gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Aegyptij, statuam collocavit. Et Iovem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem Aegyptijs imperās Memphin Nilis filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine cōditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est.

Ceterum ex Libya, Neptunoq; gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia dicere supersedebimus. At Belus, quod ex Aegypto minimè discessisset: Aegypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nilis filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit Aegyptiū nempe, ac Danaum, sed & Euripidis testimonio Cepheum, Phineumq; etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumq; ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum devastasset Melampodum terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios præter unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nā ex oraculo cadē sibi ab eorū uno imminere acceperat, metu perculsus Minervæ

consilio nauim nominatam ab eo de filiarũ suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-
remen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au-
fugit. Inde in Rhodum appellens Minervæ Lin-
dia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit,
& huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis re-
gnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius
nomine incolas Danaos appellauit) sed quod
ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Nep-
tunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam
Minerva terram esse testatus est, filias suas inte-
rim aquatum emisit. Harũ una Amymone aquã
disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dor-
mitantem offendit: Quare ille somno expergesa-
ctus puella incũda miro desiderio capitur. At Nep-
tuni supernentu Satyrus se dedit in fugam. Amy-
mone autem cum illo cõcubuit eiq̃, Neptunus Ler-
naeos fontes indicauit. Porro Egypti filij Argos
profecti ut mutuam inter se similitatem compesce-
rent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in ma-
trimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul,
quòd parum crederet eorũ pollicitationibus, simul
quod fuga, exiliq̃, sui reminisceretur iniuria, nup-
tias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hy-
permnestram igitur natarum maximam Lynceo,
& Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex con-
iuge Regina Argyphia Egyptus extulerat. Inde
suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq̃, ac Dai-
phron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam, Danao ex Europa Regia matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerūt, Gorgophone, atq; Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Asteriam Chetus, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedu- sam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Huma- dryadibus nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phoe- be nata sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Dorio- ni, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhip- pe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo ob- nenerunt: hi septem è Phœnissa coniuge orti sunt: at puella, quæ Ethiopides erant, quod cognomi- nis essent Mēphidi haud quaquam sortito inter se copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Cli- tus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chry- sippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nym- pha, filij duodecim nati erant, cum totidem Poly- ronis Naidis filiabus, illorum hæc sunt nomina: Eu- ryloclus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Poly- etor, Chrhonius. Hæ vero sunt ex nymphea nata Au- tonoe. Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glau- cippe, Anthelea, Cleodora, Eupippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Egypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti du-

xerunt. Nam Periphantis obtrigit Actæa, Oeneo
Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, O-
cypete Lampo, Pylarge Idmon. Octo autem no-
uissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui
Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandiō,
qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius,
qui Celæno: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi cō-
iugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella
matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sor-
titi, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cū-
ctos Danaï filia datis à patre pugionib. somno se-
pultos, suum quæq, sponsum occidit, vna tamē mo-
do excepta Hypermnestra. Hæc n. sola Lynceum,
quod eius virginitatem abstinuisset, incolumē asser-
uauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in vin-
culis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præfectæ
sponsorum capita in Lerna defoderunt, corpora ve-
ro ante urbem deplorata sepelienda curauerunt.
Has autem Minerva, Mercuriusq, Iouis imperio
expiarūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā
Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gym-
nicum certamen productas victoribus habendas
dedit. Amymone Neptuni sine pragnans Nau-
plium peperit. Hic quod longæuū esset, mare nauig-
ans morientium casum permolestè ferebat. Sed &
ipsi tandem aliquando obisse contigit, vel eo mor-
tis genere, quo alios defungi maestissimè conspicie-
bat. Verū antequam è vita decessit, ut Tragico-
rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei fi-
liam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesionem cepit. De qua Palameden, Oeacem, Nausimedontem gignit.

Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatam in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragediarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copiis reduxit, ac Tirynthem occupauit, quam ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hac Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobœa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adulta iā ætatis essent, in insaniam cōciderunt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quòd Junonis simulachrum nihil fecerunt, Sic itaque furore percitata per omnē Argiorum terrā decerrabāt. Inde ite-

rum

rum in Arcadiã , ac Peloponnesum reuerſa nullo nō dedecore labefactata per deſerta diſcurrebant. *Melampus* autem *Amythaonis* filius, & *Idomenes*, quæ fuit *Abantis* , vaticinandi cognitione inſignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, ſe virginibus ſanitatē reſtituturum pollicetur: ſi tertiam regni partem accipiat. *Proetus* tanta mercede deterritus , filiarum cura minimè aſſentitur. Quocirca virgines longè maiori veſania concitantur , immò vero etiam illarum veluti contagione offenſæ reliquæ mulieres cum virginibus ſimul furere, etenim deſertis proprijs adibus in ſuos ipſarum filios deſeuebant, atque in deſerta ſeſ fugientes abdebant . Cùm vero id calamitatis genus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem *Proetus Melampodi* ultrò conceſſit. Tum ille eas ſe curaturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri ſuo *Bianti* attribuat. Inter hæc *Proetus* veritus, ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem ille peteret ampliorem, poſtulatæ aſſenſus, filias *Melampodi* curandas commiſit. Quare *Melampus*, adhibitis validiſſimis adoleſcētibus eiubilatum ſimul , & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipſas in *Sicyonem* eſt uſque inſecutus. Hæc dum perſequeretur, *Iphinoe* natu maxima vitam cum morte commutauit. Reliquæ vero repurgata veſania reſipuerũt : Harum demum, *Melampodi* vnã, & *Bianti* alteram *Proetus* in matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore

Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt. Pirenē,
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Proe
tum Argos confugit ab eoq, expiatur. Mox autem
cū illius amore Sthenobæa, quæ & Antea diceba
tur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu in
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con
sensisset: Sthenobæa Præto Bellerophontem quæsi
ti concubitus insinulauit. Prætus uxori credulus
dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Vt
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita illi ut ad Chimeram extinguendam
iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū
iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me
dia vero capra esse videbatur, quæ flammæ euome
bat, ac proxima quæq, disperdebat, pecoraq, infi
ciebat. Hæc. n. trium belluarū viribus sub una dun
taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam
Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari curæ
enutritam fuisse, natamq, ex Typhone, et Echidna
id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Conscenso igitur Pegaso, quē ex Medusa, ac Nep
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes,
sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impete
bat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem
in Solymos pugnaturnum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit, Quibus item deusclis collectam Lyciorū inuentutē, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidi præcepit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casos accepit, admiratus iuuenis præstantiam, lobates litteras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: Eiq; Philonoem filiam uxore dedit. Quidemum, cum fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filiis oraculum scisci tanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum esse, cui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cōtentio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluium in Danaes sinum delapsū cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius ab Ioue compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset: Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum Polydectes vterinus Dictyis frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, isq; ob Hippodamia Oenomai filia nuptias erantum se celebra-

celebraturum edicit . Cui tum Perscus: quam inquit in re conficies eranium ? equo Polydectes respondet . Atqui Perscus, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit . Tum Perscus Mercurij, ac Minervæ ductu Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino . Hæ fuere Cetusq, & Phorci nata . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ, unòque tres oculo, & dente uno præditæ, quibus, & vicissim inter se utebantur . Hæc, ubi potitus est Perscus, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam commonstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

*Horrendæ totas scapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq, intra cibisin latet.*

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad hæc Orci galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcidiis, & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit . Hæc igitur relictus, quoscunq, voluisset, ipse inuisus alijs,

alys, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā harpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Euryale uni, Stheno alteri, tertiāq, Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Ad hac manus anea, & ala aurea, quibus conuolabant, qua, quicumque obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Geriona pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite recessit. Verum Gorgones ipsa somno excita Perseū insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minimè poterant. Quòd ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum demum tanta calamitati modum fore accepit, cum Cassiopea filiam Andromedam Ceto deuorādā proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi compulsus, effecit, scopuloq; filiam alligauit. Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, is qui primus iam coniunx designatus erat, verū id ubi rescinit Perseus cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit. Inde impetu factō aggressus Regē concurrentium amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minerva dono dedit. Ea vero Mercurius omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse dicant.

*cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi
comparare non erubuisse : Atqui Perseus, cū Da-
nae, & Andromeda Argos Acrisium visurus pro-
peravit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
in Pelasgiam terram commigravit: interea Teu-
tania Larissaeorum Rege patri iam vita functo
gymnicum certamen eduuro, ad id etiam Perseus
decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisij pede percusso, aetnū
eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam
expletum esse animadvertit, Acrisium quidem
extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam, qui eius opera occu-
bisset, remeare iusto quodam pudore teneretur,
profectus Tirynthē ad Megapenthē Proeti filium
cū regno vicissim cōmutavit, nam illi Perseus Ar-
gos tradidit, ac Megapenthes Argiutorum regno
praeicitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mi-
deamq., & Mycenae administravit. Porro ex An-
dromeda Perseus filios habuit ante, quā in Gra-
ciam venisset, Persem scilicet, quē apud Cepheum
reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
xisse feruntur. At Mycenae procreavit Acaum,
Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem:
filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres ux-
orem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome
Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
filia.*

*De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
thoe*

ab hoc gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria inerit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterū Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcai filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celeneum, Amphimachum, Lysinommum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Ststhenelo vero, & Nicippe, quæ Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusæ procreantur, mox etiā eadem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyie, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq; ut Eurystheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quod ab eorum

postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
 nes abegerunt: Tum Electryonis filij vim vi repet-
 lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
 adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
 tis Eucres, qui naueis asseruabat, superstes fuit.
 Tum, qui ac Taphijs euasissent, vela vento dede-
 runt, & abactas secum bonos Polyxeno Eliensium
 Regi commendarunt. Ceterum Amphitryo redēp-
 tas de Polyxeno bonos Mycenae abduxit. Interea
 verò Electryo filiorum cadem ulturus regno simul
 cum Alcмене filia in Amphitryonis potestate tra-
 dito iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
 reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
 Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
 Is autem cùm bonos reduceret, earumq; una ausu-
 geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
 te clauam gestabat, immisit. Qua de bonis corni-
 bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
 ta priuauit. Sthenelus itaque hanc nactus occasio-
 nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
 git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiry-
 nthis ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
 filijs Atreo, Thyestaeq; accersitis Medeam com-
 mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
 cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
 ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
 vero Alcмене dictitante ei nupturam se esse, qui
 fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Am-
 phitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliolorum parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcunque feram insectaretur, occideret. Quāobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phoenibus Panopeum, ab Elo Argiuorum Eleum Persei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, inde Pterelai morte infecta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas re nauigat, & insulas Elio, Cephaloq; tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines vrbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctio factō mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quæq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiisset: à Tiresia Jouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Joui quidem Herculem una nocte grandiozem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Jūno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumve iniecisse: quo factō Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cū Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset

cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut praeceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritui autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq³ dum educatur, & virium praestantia ceteris omnib. antecellebat. Ad hac visu terribilis erat, nēpe Iouis filius, quiq³ cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Ignē ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter boum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu facto, Amphitryonis, ac Thestij boves, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine replet. & omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules vnā, eandemq³ sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit, et huius hiatū galea loco habuit. Redenti vero

A P O L L O D O R I

illi à Venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obviam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributaryve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boves cētum quotannis tributi nomine ad eum mitterēt. Hercules legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes forte quadam obviam habens, ignominia affecit, defectis auribusq, & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxore accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunior vero filiam Creon Iphiclo, qui iam solaim filium ex Automedusa Alcasthoi filia, susceperat,

coniun-

coniungant. *Rhadamanthus* autem *Iouis* filius post *Amphitryonis* cadem *Alcmenam* duxit. Quiq;
Ocaleam *Bœotia* in exilium eiectus habitatum concessit. *Hercules* per *Eurystum* sagittandi peritiam antea consecutus: ensē à *Mercurio*: ab *Apolline* sagittas, à *Volcano* thoracem aureum, & à *Minerva* peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in *Nemea* silua casam comparauit. Post confectam cum *Minyis* pugnam *Iunonis* odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex *Megara* procreatos, unā cum duobus *Iphicli* liberis, in ignē cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à *Thestio*. Inde *Delphos* profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primū *Herculem* ipsam appellauit, nam prius *Alcida* nomine vocabatur, eumq;
Tirynthem habitaturum esse dixit.

*Eurystheo*q; annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi *Hercules* accepit, *Tirynthem* commigravit, ac quidquid ab *Eurystheo* iubebatur, exigebat. Primū itaque illi *Nemeæ* leonis pellem afferre iubet: id verò animal *Typhone* genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem *Cleonas* peruenit, ubi *Molorchus* vir, qui manibus suis victum sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

uare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eā seruatori maētaret: si vero occubuerit, sibi tū p̄ eā velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasitūq; leonē reperit, ac sagittis illū prius impetuit. Vt vero nullis posse vuneribus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, qua cū in spelaeum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, eò usq; astrictā tenuit donec eam prafocauit, impositamq; humeris Mycenās importauit. Sed ubi extrema sui reditus diē Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenās intulit. Ceterūm Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare praecepit. Ad hac aiunt metu perculsum, dolū sibi aneum sub terra occultē comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq; postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernaam obtruncandā imperauit. Hac intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campeστria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros seniebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurige opera usus ad Lernā contendit, quò cūm peruenisset,, equos sistit, Hydram in tumultu quodam natus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueuerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. Egressamq; ipsam manu prehensat, prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim circūplicata cohibebatur. Hercules capita contundens claua, nequicquam elaborabat, namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruaasti corporis Cancer admorso Herculis pede opē ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipso opem implorauit. Qui cum proxima silue partem succendisset ignitis torribus renascentia Hydra capita inurēs, cū in modū renascentiū capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, quæ per Lernā Eleuntē ducit. Ad hæc Hydra corpore minutissimè conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborē duodecim crumnis annumerandum esse negauit, propterea quòd Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit, ut cornutam ceruam Mycenæ viam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cerua Diane sacra, Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-

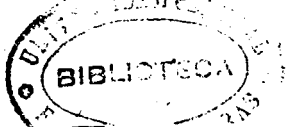
num totum est infecutus: Postea uerò, quàm fera
Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagit-
ta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana
simul obuiam facta, ceruā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere uoluisset, obiur-
gauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracun-
dia, feram uiuam adhuc Mycenae importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymā-
thium Aprum ad se uiuum ferat. Hac autem fera
Psophidem usque ab Erymantho monte prorum-
pens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Melia Nym-
pha filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas car-
nes edēdas apposuit. Ipse uero crudis vesci maluit.
Herculi interim uinum poscenti uereri se, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
leuit. Neque ita multo post: Centauri quòd uinum
suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchimū,
& Agrium, quod primi intrare spelauum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos euerit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde uero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulnerei imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sanciatu in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiēs ad Eleusinem* montē occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspiciatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hac autem e manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingenti cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis praeeditum Mycenae inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augeae pecoris finem unius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

qui Phorbantis. Hunc multes pocorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, flabuli fundamentū euerit, Alpheumq; & Peneum, flumina præterfluentia per fossam deducta, corriuatq; immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecere. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq; de re iudicium sententia se staturum esse dictitabat. Confidentibus itaque indicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quàm iudicium suffragijs sententia ferretur, uti e& Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigrauit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytionem Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamen admisit, quippe qui mercede hoc fecisset.

cisse, asserebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphalin Arcadia urbē Stymphalis palus multis contecta atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, lyporū vim pertimescentes ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quanā ratione aucis ē silua dispelleret, ambigēti: Pallas anea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hac ille quassans sub mōte quodā paludem proximo aues territabat, Quae sonitū minimē sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretenfis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod ē mari apparuisset, atque aiū conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc planē inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnari, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia vniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Attica terra profectus incolas pessimē habebat. Octauū certamen Diomedis Thracis equas

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenae filius Bistonum Thracij generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascere. Ad quem cum Hercules voluorum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepe praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdera custodendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Herculis amasus, quem equae discriptum interemerunt. Hercules deuictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Hac erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, hac gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac siquando viris admixtae pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad hac manus, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud

lud cupienti Admeta filia Eurystheus obsequere-
tur. Impositis itaque voluntarijs focys una in naui,
Hercules sese nauigationi accingit, ac mox ad insu-
lam Paron appellit. Ubi tum Minois filij Euryme-
don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabāt.
Ex omnibus, quos secum in naui uehebat Hercu-
les, duo à Minois filijs interfecti fuerunt: quorum
interitum iniquissimè ferens Hercules hosce statim
è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclu-
sos, obsidione premebat: donec per legatos ab Her-
cule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis ne-
ci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs
Alceo, Stheneloq³, acceptis, in Mysiam ad Lycum
Dascyli filium contendit, atque ab Amyco Bebry-
cum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebry-
cibus, Lycum adiuvans multos trucidauit, in qui-
bus, & Mygdonem Regem Amyci fratrem occi-
dit, mox excisa Bebrycum urbe, terram Lyco at-
tribuit. Hic autem omnem illam Heracleam voca-
uit. Inde vero Hercule ad Themiscyra portum ap-
pulso, ad eumq³, profecta Hippolyte atque eius ad-
uentus caussam percunctata, & Zonā se daturam
pollicente, luno sumpta Amazonum unius forma
multitudinem adit: nuntians Reginam ab adue-
ctis hospitibus rapi. Tum illa capitis armis in nauē,
e quo vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Ama-
zonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine
dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert ad

hæc reliquis deuictis, renauigat, & Troiam appellat. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret. Quoni. m Apollo, Neptunusq, Laomedontis iniuriam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti mercenarij Pergama se adificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiuit & Ennum appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Anienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq, Protei, qui ex Neptuno procreatus.

creatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare solitos in ipsa palestra, interemit. Demum illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen xrumnamque indixit, Geryona boues ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, qua filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeditus, ita compacto, ut in unum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusque, in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad hac ille Punicea boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryona boues, per Europam, monstra inter eundem multa praetergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in Arbate monte praenotauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menecius Plutonis bouum pastor rem omnem Geryona nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemunte flu-

uium boues abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptunū filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhegyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quasiturus procedit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se uictum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetravit, bobus asilū Iuno iniecit: Quo perciti ad Thraciæ mōtana dissipantur. Hic insectus, bouum partem collectam ad Hellespontū compulit. Qua vero reliqua fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem egre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille
postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis; undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala re portaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, qua Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidnae filius cetericeps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Aegle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è calo fulmen inter utrosq; medium diremit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Ha ipsi Nereum indicant, comprehensumq; ipsum dormicntem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antaus, Neptuni filius praeerat, qui hospites secum palestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules. cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuneo, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Phraſius uaticinandi peritus à Cypro aduenit, qui hanc annonæ caritatem deſituram eſſe pronuntiauit, ſi virum hoſpitum, quotquot annis Ioui maſtarint. Tum Buſiris uate illo prius immolato, aduenientes deinceps ingulabat. Comprehenſus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at diſruptis vinculis, Buſirinq;, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percurſa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuſpiam alterum de plauſtro ſolutum taurum, ac maſtatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam ſibi auxilij copiam, neque ſpem refulgere uidet, quodam in monte conſiſtens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi ſacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruaſit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & factò per Libyam itinere, ad extremum uſque mare nauigat, ubi ſcypho ſumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidna filiam Promethei iecur in Caucaſo monte depaſcentem ſagittis conſcicit, & Prometheus detractò

detraçto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala profisceretur, sed ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cùm calū habere subterfugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantum cali pondus ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hæc non ab Atlante habuisse, sed ipsum cæso dracone custode decerpisse, quæ secum delata dedit Eurystheo. Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Minerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi, hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse fertur. Descensusus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sacris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylus filius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum animæ conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusæ Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in viam nudavit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq; de causâ deinictū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithoū quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus vnā ex Plutonis bubus iugulauit. Ceterū Menætiū, Ceuthonymi filius Plutonis bubulcus cū prouocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac mediū ab eo prehensū, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduenerat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, cernicem comprimens, ac belluam praefocans

canſparere coëgit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum, reſſus per Træzenem abduxit. At Ceres Aſcalaphum in bubonē mutauit. Hercules Eurystheo monſtratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus Thebas reſſus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipſe vero uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui ſagittandi peritia ſc, ac filios ſuos vicerit, certaminis premium ſoles filia conubiū propoſuiſſe accepit. Oechaliã igitur profectus, cum ſagittandi arte ipſ omnibus præſtantior extitiſſet, uxore certè promiſſum certaminis premium eſt minimè conſecutus. Iphitus ſanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam eſſe cenſebat. At Eurytus, ceteriq, filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea ſuſciperet, aliquando obtruncaret, pertimeſcentes. Hinc vero non longo poſt tempore abactis ex Eubœa per Autolycū bubus, Eurytus id Herculis perſuaſu conſectum eſſe putauit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eiq, à Pheris veniēti, occurrit, quo tempore, ſeruata ab ſe iam mortuam Alceſtin Admeto marito reſtituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut ſecum boues veſtigaret, cohortatur. Id illi Hercules ſe præſtiturum pollicetur, & eum quoque hoſpitio accepit. At furore iterum agitatſ hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmiſſe caedis cauſſa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynaſtam, proficiſcitur, excluſus autem ab eo, quod

olim; vetus cum Euryto sibi beneuolētia interceſſe-
 rat Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hip-
 polyti filius ſcleris contagio laſtrauit. Deinde gra-
 uis morbo de ſphiti nece correptus Delphos adiit,
 ac morbi finem roganti illi Pythia nihil reſpondet
 at Hercules eo nomine ſpoliare templum voluit,
 auctoꝝ tripode, propriam ſibi oraculorum adem
 conſtruxit, ac mox ab Apolline in eum pugna com-
 miſſa, Iupiter inter hoſce duos medium fulmen de-
 miſit, eoꝝ modo dirempta illorum pugna, hoc Her-
 cules oraculum habuit: Morbi finem tum fore,
 cū triennium totum venditus ſeruiert ſeruitutē.
 Et commiſſa cadis ergo Euryto æſtimationem pe-
 penderit. Mercurius hoc oraculo dato, Hercu-
 lem vendit, eumꝝ Omphale Iardani filia Lydorū
 regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens re-
 gnum reliquit. Sed oblatam fraterna cadis æſtima-
 tionem Eurytus admittendam minimè cenſuit. In-
 terim Hercules Omphala ſeruiens non procul ab
 Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū
 vero in Aulide, qui peregrinos eā iter facientes ter-
 ram fodere compelleret: refoſſis ab radice vitibus
 unā cum Xenodice filia interfecit. Idemꝝ ad Do-
 lichen inſulam delatus, ac videns Icari corpus in
 littore eiectum ſepultura dedit, ab eoꝝ Dolichē in-
 ſulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius be-
 neficiꝝ cauſſa Dedalus è picea Herculis imaginē cō-
 ſimillimā effinxit, quā quod ignoraret, per noctem,
 lapide viuam eſſe opinatus, percuffit. At quo tēpore
 apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationē, & Calydonij apri uenationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta pradiis decē & octo, collecta fortissimorum uoluntum manu in Ilium nauigauit. Postea vero quā Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factum cum multitudine in classem impetu, Oicleum quidē pugnante interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse uidet, stricto in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimē gestam præmij loco dedit, ex qua postea Tencrū Telamo gignit, & huic, quem uellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamius est nominatus. Herculi vero ab Illo classem reducenti luno fœdam immisit tempestatem, quam obrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulã Conauigaret, Coi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq, Eurypylum Astypalæ, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Iouis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co deuastata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unà cum dijs gigantes debellauit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volentibus fortissimis in Augeam bellum mouit. Augæas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augæa frater erat. Enimvero accidit, ut per eiusce expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq, ob causam cum Molionidis pacē iniuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules decessit. At cum tertio rursus Isthmici, ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu-
ros ad Cleonas per insidias circumuentos trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq;
cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum at-
tribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen in-
stituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Eli-
dem captam aduersus Pylum castra promouit, &
urbe expugnata Perichlymenum Nelei filiorum for-
tissimum, qui in varias inter pugnandum formas
mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno ex-
cepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc a-
pud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna
Plutonium Pylijs opitulantem vulnerauit. Dein e-
uersa Pylo in Lacedaemonem Hippocoontis filios,
puniturus bellum gerit: quibus, quonia Neleo sup-
petias tulissent, erat iratus, & quod Licymni filium
occidissent, longe magis illis succēsebat. Nam, cum
ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico
in eum molossici generis canis, tum puer arreptum
lapidem in canem coniecit, nec lapidis cōiectio pue-
rum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida,
virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce
igitur mortē ulturus exercitum in Lacedaemonios
comparauit, atque in Arcadiam castris promotis
Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
sociis

socius esse velit, obtestatur. At Cephæus veritus, ne
relictam à se Tegeam Argini bello innaderent, ex-
peditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta
de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa
Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis,
quandoque militum copijs ingruentibus eam co-
mam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem
ostendet, hostium futuram euerisionem prænuntiat.
Quo factò Cephæus cum filijs expeditionem secu-
tus est, Atque idem in pugna, filijq; sui omnes oc-
cubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis fra-
ter. At Hercules caeso Hippocoonte, eiusq; filijs in
seruitutem reductis, subiecit urbem Tyndareo: &
huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules
Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã
vitauit. Quæ cum antea puerum occulte peperis-
set, in Minerva templo deposuit Interim peste per
ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, &
singularimatus filia partum reperit, ac puerum in
Parthenium montem deferendum, exponendumq;
dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus
est: Nam, quæ nuperrimè Cernæa pepererat, illi u-
bera præbuit. Mox autem pastores assumptum
infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus
Augem Nauplio Neptuni filio extra fines ven-
dendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti
Teuthrania urbis Dynastæ tradidit, & ille eam
sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Caly-
donem profectus Deianiram Oenei filiam coniu-
gem

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de
caussa, cum Acheloo in taurum transformatum,
vnum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amal
thea cornu accepit. Hac Hamonij filia fuit, qua
tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
culenti, ac poculēti quispiam expetisset, copiose ad-
modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
phyra, cui Phylas Rex praeerat, vi capta congres-
sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater.
Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
in conuiuio esset, pugno percussum Eunomum Ar-
chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
prater eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
veniam dedit. Atqui Hercules legis multam se-
cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
ad Ceycem se iā conferre decreuit: Qui, ubi cum
Deianira uxore ad Euenū amnē puenit, ibi Nes-
sum Centaurū manentē, qui viatores traiciebat,
offendit, eūq; traiciēdi laborē mercedis loco à Dijs
Iustitiae sua caussa se recepisse diētitabat. Igitur
Hercules ipse p se amnē tranauit, sed Deianirā,
portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehendam commisit, tum illi Centaurus, dū traiecit, vim inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens Hercules, egressum in terram Nessum in corde sagitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulierem ad se vocat, eiq, si velit inquit, philtrum apud Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conseruauit. At Hercules, Dryopum finibus peragratis, & tibi inopia laborans Thiodamantē planstrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē obuium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugulatumq, & coctum deuorauit. Postea cum Trachinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus Egimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā Epithaëum de terra finibus Coronoeius belli Imperatore armis infestabāt. Is igitur obsidione pressus Herculem in societate, atque in regni partem adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus, Coronum cum ceteris suis interemit, eiq, regni fines uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem, improbumq, ac Lapitharum socium obtruncauit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis, & Pelopia filius, ut in singulare secum certamen congrediretur, pronocauit, Congressus itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orchomenum peruenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret, accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto vnà cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, cui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Centæum Euobææ promontorium appulsus Iouis Cenai aram constituit. Sacrificaturus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui tantā ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, quæ de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse amoris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit: sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis corpus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep- tum, sublatumq; à Boetia deiscit in Euboicum mare precipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inhaferat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra subsequerentur. Tanto igitur Hercules morbo laborās naui Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira rescivit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

erat, ut cū per atatem ei luceret, ſolem uxorem duceret, imperauit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem ſe contulit, ibiq; conſtructam ab ſe pyram, iam conſcendit, atque ignem ſubiici iubebat. Quod cū ſuorum facere auderet nemo, Pæas interim quaſiturus amiſſos greges cū per id loci iter faceret, pyram ſuccendit. Huic Hercules ſagittas, arcumq; dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru ſublatam ipſum in calum remiſſiſſe, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & renocatus in gratiam cum lunone Hebem illius filiam uxorem duxit, de qua ſibi filios Alexiaren, & Anice-tum procreauit. Herculi autem filij ex Theſſij filiabus hi fuerunt: Procride quidem Antileon, & Hippus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thriſſippas, Lyſe, Eumedes, Creon, Epilaus, Aët्यानax. ex Crethe vero ſobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryſeide, Oreas, Lanomene, Teles, Lyſidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Teleutagoras, Eurycapylus, Hippotus, Eubæas, Olympuſe, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Ce-leuſtanor, Iphis, Laothoë, Antidus, Antiopæ, Alopius, Aſtybie, Claametidus, Phyleidus, Tigaiſis: ex Æſchreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Archedicus, Dynaſtes, Eratus, Aſopides, Mentor, Eone, Ameſtrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychē, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheā, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marsa, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontiades, Deicō, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste Aegēi filia, Thessalus: ex Parthenope Stymphali filia Euclēs: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamya Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Perēi Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperūt. Ubi vero illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu perculsi, relicta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserūt & confidentes ad Misericordiæ arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq; occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientē ē curru,

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
 infecutus obtruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 menæ dedit. Hæc autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniã intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 lieta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam è Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquã
 exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio
 Iolem Eurysti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem cõpararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam via reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantum temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamennus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
 inter-

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam etate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum allidit. Quæ cum audisset Temenus militum copias legit, & in Etolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab eare nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura pradicens, atque afflatus numine visus est, quæ magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussum interfecit. Quo factò rei naualis apparatus perdità classe disperijt, peditatus item fame infelicitissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè obvatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causâ Trioculi belli pratoris opera biennium vti

illi praecepit. Quare Hippotem exiliy causa solum
 uertere coegerunt : Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obuiam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliã esset exu-
 latum, & circumacto iã anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes co-
 ppy imperatorem praeficiunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq, vident, & Tisamenũ Orestis filium
 occidunt. Verũ e suis desiderantur Agimiy filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, vbi Peloponneso po-
 titi sunt, treis aras Ioui Patrio excitant, in qui-
 bus peractis sacris vrbes sortiti inter se partiuntur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacade-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq, in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebã
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberũ sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetã:
 quibus Lacedaemon, draconem: quibus autẽ Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, quæ vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in urbe manere præstat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Quæ draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosus fore prædicebant. Temenus igitur prætermis- sis Agelao, Eurypyloq³, & Callia filijs, Hyrnetthoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cōductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parri- cidio regnum penes Hyrnetthonem, ac Deiphontem exercitus fore iudicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messenæ duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adultæ iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-
MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-
gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniungem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremq; præbuit, atque inde tauri dorso illum im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophoniis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
isq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherocydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit . Postea vero, cum passim omnia vestigassent , neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit . Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit , eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt , necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensum regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui , cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercebant, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit : Puer , cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur , ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres etates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiopeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de caussa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre iudicandis animis praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidæ filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteum, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Heculem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phædrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxithæa Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fidei facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emisso, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum ad armenta deduci iussisset, alium immolauit. Hic sub alto sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minime immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dadalum assumit architectum, qui cadis reus Athenis fugerat, hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, cuiq; bubulam pellē circumfuit, eamq; in prato, ubi taurus depascere consueverat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quam taurus

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit : taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dædalus edificauit, domiciliū erat, quōd ob multiplices viarum ambages, occurſusq³, ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotauo, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicetur, explicabimus.

Ast Ærope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, è Gæteo Minois filio liberi nati sunt. Creteo vero, qualē ipse vitæ exitū habiturus esset, oraculū scitātis, Deus ab vno è filiis suis interfectū iri respondit. Cretus itaque oraculū calat: quod cū accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortē inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo potitus Creteniā illi de se nomen indidit. Consensu autem Atabyrio mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā de spicatus Cretē, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quōd fugientē assequi non posset, quippe qua illi pedum pernecitate præstabat, recentibus tergoribus viā substrauit, in quibus delapsam, cū è Creta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūtiat. Is autē Dei nomē culpa expugnata pudicitia prætextum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

*Mox Crateus Æropem, Clymenenq₃ per Nau-
plium in longinquas terras, vendendas amandat.
Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem du-
xit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaū su-
stulit. Verūm Clymenē Nauplius in matrimoniū
cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater effi-
citur. Cum vero Crateus senio confectus esset, Al-
themeni filio regnū tradere cupiebat: eaq₃ de caus-
sa Rhodum contendit: cumq₃ è navi cum heroibus
socijs in desertum quendam insula locum descen-
disset: à bubulcis prædones ingruisse ratis eycitur,
quiq₃ vera dicens, tum ob canum latratum, quòd
ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Al-
themenes superveniens telo contorto Crateum pa-
trem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi
scelus patratum cognovit, Deos precatus terra hia-
tu absorptus occulitur.*

*Ceterū Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

*Glaucus autem Minois filius infans adhuc mu-
rem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit.
Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos
pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, mul-
tumq₃ quasiuisset, de illius inuentione scitatum ora-
cula misit. Curetes illi tricolore inter armēta bo-
nem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simu-
lacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri.
Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus
Cærani filius rubi fructus bonis colorem assimila-
uit:*

nit : & puerū vestigare coactus vaticiniy cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi vinum reddi oportere dīctitaret , cum pueri cadauere in quodam domicilio , concluditur , cumq; in summa consilij inopia versaretur , draconē ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit . Hunc lapide percussū , veritus , ne idem ipse pateretur , occidit . Interea draco alter aduenit , ac priorem extinctum conspiciatus , retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita , illum in vitam reuocauit . Id , cum Polyidus summaq; admiratione conspexisset , eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit , atque illico mortuum suscitauit . At Minos , neque post recuperatum filium , nisi , prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus , illum Argos remeare permittebat . Polyidus autem coactus edocet , atque in patriam rediturus , vela faciebat Glaucū suū in os inspuere iubet , quo factō Glaucum vaticinandi obliuio subiit . Haetenus itaque de Europā postoris dixisse sat est .

Porro Cadmus cū iā vita functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus , contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quærendum respondit : sed bonæ viæ duce utatur , atque urbem condat . ubicumque ea ambulando defessa procūbat . Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox bovi inter Pelagontis armenta ob-

niam

uiam factus eam ponere sequebatur. Ea vero Bæotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extat Theba. Deinde bouem illam Pallidi mactaturus, aliquem è ſocijs ſuis ex Martio fonte deſumptam aquam reportaturum mittit: draco fonti cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis plerosq; abſumpſit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerua conſilio eius dentes ſcit, quibus ſatis, armati è terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomẽ inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes ſcriptũ reliquit, Cadmus ut armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimantes mutuam inter ſe pugnam inierunt. Verum ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthoniũs, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerũt. At Cadmus pro ceſſis inter ſe viris annũ integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerua Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes relicto calo in Cadmia conuiuiõ excepit nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab Ioue accepiſſe. Cadmi
filie

filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agaue. Verum Polydorum unicum habet mare, sed Ino Athamanti nupsit. Arysteus Autonoe sibi coniungauit, Echion Agaue duxit.

Jupiter, cum Semele arderet, cum ea clā Junone concumbit. Hac autē ab Iunone decepta, ut quidquid ab eo deposceret, sese facturū Ioue pollicēte: ut qualis cū coninge congressurus adueniret, secū decūberet, postulauit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamū premissis fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus aduenit: quare semele metu extremata semestrem partū eicit. Jupiter hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia, euulgant dictis Semelem cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se cōpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Jupiter Dionysium gignit, eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque ut puelum educarent, suadet. Quid iniquo animo ferens Iuno hysce furorē immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in feruentē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hac quidē Leucothea nominatur. Puer autē Palemonis nomē accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorū
certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Jupiter, Dionysium in haedum transformat ut Innonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quatum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristaeo Actaeon filius procreatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus est, eumq³ in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq², quòd Dianam lauante[m] vidisset, aiuntq³, ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agnitum deuorarint. Ceterum Actaeonem è medio sublatus canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quassum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actaeonis simulacrum effinxit, quo viso statim merore soluti sunt omnes. Actaeonis Canum nomina. De quibus hi pulchrum validi circum undique Regis inuadunt corpus rapide ceu Tigrides, Vrsiq³, Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt seuissima proles.

Lyncus, & Banus pedibus citus, atque Amynthus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum

Tum Iouis Imperio Aëteon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq₃, Spartusq₃, Boresq₃, celerrimus, ydem
Artubus Aëtai, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserūt turba latrantum.
Sanorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porro Dionysius post vitem inuentam à Iunone
furore iniecto percitus, Egyptumq₃, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Egyptiorū
Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq₃, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgos furorem in
iecit. Tum ille amentia praeceps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussus
interfecit. Qui cū extrema sui corporis praeclidisset,
resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppedicaret
fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangeū
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad haec*

H Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo felis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Cithærone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quiq₃, cum se in Cithæronẽ montem Mimmallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorẽ, eũ feram esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lætentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus descebantur. Postea vero, cū ab Icaria in Naxũ trāsŭchi cuperet, prädatoriã Tyrrhenorũ triremem mercede conduxit, ac deo ipso in naui imposito Naxi littora præterlegunt, atq₃ in Asiam Deum vedituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq₃ in serpētes vertit, nauim ad hac hadera, & tibiærum sonitu oẽm repleuit. Nauta interim furore acti in mare precipites fugiunt, atq₃ in delphinos transformantur. Post, ubi, hunc Deũ esse a rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq₃, mox illã appellauit, cū ea demũ in calum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, a Deo responsum fuit. Illyrijs.

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq, ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fide secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaq, Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: eiq, Illyrius filius nascitur, nec logo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysium ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarum regno praefectus Nyctei filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadem, quae ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Euboea in fugam acti, post Phlegya Martis, & Chryse Bœotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quae cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam producit. Antiopae Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq, quod grauida esset patre cominante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubuit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum, Antiopemq, animaduerneret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq, Antiopem captiuam ab-
H 2 ducit,

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bæotia geminos parit, quos expositos bûbulcus inuenit, ac educat. Horumq₃ alteri, Zetho, alteri autē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necant, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, conijciunt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq₃ fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filiū Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugavit. De qua filios mares septem procreavit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damafichithonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodeam, siue, ut alij volunt Thebiam, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filijs aucta, Latona se facundiorē esse iactitavit. Latona vero id agerime ferens, Dianamq³, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, qua Neleo nupserrat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem pervenit, ibiq³ fouem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq³ Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidā vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autē per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorū regis bubulci repertum infantē ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerū velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq³ illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis equalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus aut Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id adcepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersedit, & dū curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphonta (hic erat Laii praeceps) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterū praeceps interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensium rex Damastriatus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore: pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis praedita fuit. Quae cum à Musis enigmata didicisset in Phryceo monte confedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nā esset id animal, quod unā habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad haec Thebanis oraculo renuntiātū fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id enigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cū minimè reperirent, abreptum ex omnibus, vnum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Emone Creontis filio perempto, Creon enigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Lay uxorem se traditurum praconis voce renuntiari iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, a-nigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese praecipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, faemineique sexus Ismenem, & Antigonem procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurrygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, quae antea latuerant: in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi colulum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab vrbe parentem ejci spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Attica terra populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex consedit.

A P O L L O D O R I

Inde fuit à Theſeo ſuſceptus, neque ita multò poſt à
vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
gno inter ſe gerendo paciſcuntur, placuit, ut annuũ
imperium per vices adminiſtrarent. Sunt, qui Po-
lynicen prius regnare cœpiſſe aiunt. Deinde annuũ
Eteocli regnũ reddidiſſe. Nonnulli vero Eteoclem
prius imperare cœpiſſe, nec regnum fratri tradere
voluſſe, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
ſecum monile, ac peplum exportans Argos adiuit,
quo tempore Adraſtus Talai filius Argis regna-
bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
gos confugerat, manum ad pugnandum cõſerit, &
excitato inter eos clamore, Adraſtus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
lias in coniugiũ daret, memor utrumq; illis ſponſos
designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leo-
nis alter faciem deſixam geſtabãt. Deipylem ita-
que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
Adraſtus item utrumq; in patriam ſuã quamq;
reduetuum ſe pollicetur, Igitur comparato exerci-
tu, contra Thebas prius eundum eſſe ſtatuit. Qua-
re preſtantiffimum quemq; ad ſe coire, imperauit.
Amphiaras autem Oicleis filius vaticinandi pe-
ritiffimus, quòd omneis in eo bello præter unum A-
draſtum perituros eſſe perſpiciebat: hanc Theba-
nam expeditionem detrectabat, quin etiã reliquos
debortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
Etoria

Etoris filium contendit, ab eoq³ precibus exposcit,
 ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam
 capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si mo-
 nile, inquit, Eriphyla consequatur. Amphiarauus
 ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyla
 uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo
 donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam ge-
 rendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam
 cùm Adrastum conuenisset, Amphiarauus, ut qua-
 cum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem
 solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos
 litis, ac discordie foret, ad Eriphyles iudiciũ se re-
 laturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempo-
 re contra Thebas belli ratio inibatur, Adrastus
 ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Am-
 phiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque
 aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adra-
 stum. Tum Amphiarauus eam subire militiam co-
 ætus, filiis imperat, ut simulac per atate liceret, ma-
 trem occiderent, & bello Thebas maxime infesta-
 rent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septẽ,
 in Thebas exercitũ dũctare maturat. Huiusce bel-
 li duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarauus
 Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi,
 siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argini fue-
 runt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oe-
 nei filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Ar-
 cas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce mi-
 nime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteam recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. Draconem vero Adraști apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarus, id inquit prodigium futura praeannuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteocles, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphiarus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles quum Adraști, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum factururus, singillatim omnibus provocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quingenta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaras ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopaus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares, paribus suas cuique copias regendas committit. Ad hac, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udei unius Spartorum, Satorumne, genere oriundus, oculis captus. Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namque alij deorum ira, quod mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minerva carissima esset, eundam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse, at Chariclo Palladem, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium animum garritum intelligentem fecisse, eundemque corneo sceptro condonasse: quod gestans aque, atque oculatus tutò incedebat. Hesiodus autem enarravit, conspiciatū aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse.

fuisse, & rursus ita coëuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam rediisse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierēsne, an viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes capiuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Iunoniq; ita respondisse ferunt:

Parte una ē denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Longauam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura predicens eum victorem fore, inquit, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit.

Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cum multi cecidissent, ex utriusq; exercitus sententiā Eteocles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteocliū. Amphidicus Parthenopæum quem Eurypides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Me-

lanippus

Ianippus ad hæc nouissimus Astaci filius Tydeum in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset Amphiaræus Tydeum osus, quoniam præter sententiā suā Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quòd ab eo vulneratus esset, illud ultus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbuit, id ubi Pallas animaduertit, indignata beneficiū eiusmodi abstinuit, & inuidit. Inter hæc Amphiaræo ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra hiatu absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam conuersa, ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto præcepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone vero sola Oedipodæ filiarum superstes Polynici corpus, quòd occultè humandum curarit, à Creonte deprehensa, uina conijcitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tū Athenienses

nienſes comparatis militũ copijs duce Theſeo Thebas capiunt, cadavera ſuis ſepelienda conceſſerunt. Et in Capanei rogiſ conflagrantem coniux Euaadne Iphiclis filia ſeiſſam coniecit, & ſuo cum marito concremari non ſubterfugit. Decimo autem poſt anno caſorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac ſi dicas Latine poſteri, heredesue) paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum ſtatuerunt: deſque belli exitu oraculum ſcitantibus ipsis, Deum victoriam vaticinatur, ſi Alcmaone duce bellum capeſſant: ſed Alcmaon huiuſce expeditionis præfecturam detrectabat, prius, quàm de matre ſupplicium capiat, nihilo tamen ſecius ad id bellum concedit, Nam, cum Eriphyle pepłum & monile à Therſandro Polynicie filio accepisset eorum quoq; filios ad eam provinciam belli capeſſendam induxerat. Delecto igitur, ſibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam ſecuti ſunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilocheus Amphiarai filij, Egialeus Adraſti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Sthenelus, Polynicis Therſander, Ecripylus Meciſtei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani ſuis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortiffime pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo caſo Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tireſia vatis conſilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt: ſiquidem coniugibus, liberisque ſuis omnibus ſupra vehicula collocatis, relicta vrbe abierunt, atque vbi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenerunt, Tiresias cum eo de fonte ſumptam aquam avidiſſimè bibiſſet: improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumque peruagati Eſtiaam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deuſtant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresia filia, cui Mantò nomen erat: vouerant enim ipſi, captis, diruptisque Thebis ſpoliorum preſtantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, vbi ab Argiuis Theba capta ſunt, Alcmaon, quod in eum quoque dona Eriphylè matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilochi etiam germani fratris adiumento matri ſua eadem intuliſſe Alcmaonem memoria cõmendarunt. Tametſi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaonem vero ob infeliçiſſimum matris ſua ſinem furijſ exagitatũ, ac furibundũ legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleũ ſe recepiſſe. Illinc autẽ Pſophidem, ad Phegeũ cõmeaſſe, à quo perluftratũ, cadis ergò Arſinoẽ eiufce filiã uxorem duxiſſe, cui etiam

esset monile, ac peplum dono dedisse. Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoq, urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq, hospitio usus est. Inde ad Thebrosotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Denique, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq, expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, pepli q, habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hac ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoa esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumuentus è medio tollitur. Arsinoë vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcē Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoë audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, ut i quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam atate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq;, & Acarnan unà diuertunt, ubi caesis patris sui interfectores, profecti Psophidē, factoque, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verum Tegeensiu ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quisq;, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & peplū, Delphos profecti ex Ache-
loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse marem scilicet Amphilocho, & femineū sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocho Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochoicum habitatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Achilaeus,

*silau, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibææ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse nemo-ratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxori-bus filiorum quinquaginta factus est pater. Quo-rum hæc sunt nomina Menalus, Thesprotus, Hi-lix, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Poli-chus, Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Pro-thous, Linus, Corethon, Menalus, Teleboas, Phy-sius, Phasus, Phthius, Lycus, Alipherus, Gene-tor, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Har-paleus, Portheus, Platon, Amon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantin-nus, Cleator, Stymphalus, Orckomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut ho-rum impietatis periculum faceret, sumpta homi-nis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi si-mulac eum conspiciantur inuitatum hospitem do-mi sua excipiunt. Huic iugulari, è conterraneis pueris unius viscera sacris admista Menali fra-tris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus euerit, & eo ipso in loco, ubi nunc Tra-pezum (is enim loci nomen est) spectatur. Caterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum no-
uissi-*

nissimum omnium, fulmine percussos concremauit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit.

Enimuero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluuium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrāt. Quam, quidem Hesiodus vnā ē nymphis esse recensuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq; stolam induta secum inibi se virginitati addictam fore iurauit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in vrse faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem belluā sagittis cōfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illā promissæ virginitatis violatæ causâ sagittis à Diana percussam obusse. Quæ de-
 † mum sublata Iupiter abreptū infantē in Arcadia Maia enutriendum dedit, Ei q; Arcadi nomen imposuit: & Callisthō inter astra collocauit, vrsamq; nominauit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amycle filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait, ex nymp̃ha Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrā partiti sunt. Summa vero po-

A P O L L O D O R I

rentia penes Elatum fuit. Hic ex Landice filia Cinyrae Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Schenebœa, quæ Præto nupsit. Alei vero, & Neæra Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucum caluit. Ubi, prius illius sacerdotio præfuit: Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quod terra sterilitatè laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatè, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cum illà Theuthras Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur, quod cerva de suis uberibus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adyt, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Theuthrante adoptatur, eoq; vita functo Mysia regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Ancaus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater masculæ prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentam penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, &

bat, & venādo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suæ à Rhœco, & Hyllæo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfoffi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad certamen in Pelia honorem institutum, propositumq; ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in studium abit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades, at victori Atalanta cōiugium debebatur. Demum post multorum cades Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere donp acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abiecit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu denicta est. Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrasse, ibiq; mutuo complexu cōeuntes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq; alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Manalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

*Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyl-
lene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus
Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope,
Celano, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de qui-
bus Steropen Oenomaus uxore sibi sociavit. Me-
ropen Sisyphus, duas corripit. Neptunus, priorem
quidem sanè Celenò, de qua Lycum filium extulit,
quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas ha-
bitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex
qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleu-
therem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hy-
reum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo,
& nymphea Clonia natus est. Deq, Nycteo, & Po-
lyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, &
Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter cõpressit.*

*Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in
Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum
adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam
peruasit, & quas Apollo boues pascebat, furto ab-
egit, nène id deprehendi per vestigia posset: calceos
earum pedibus induit, quarum partem Pylum ab-
duxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex his
autem, cum iam duas immolasset, earum coria sco-
pulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta
esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur,
pro antri ostio depascentem testudinem inuenit,
qua perpurgata, & absterfa super eius testa ner-*

nos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq^{ue}, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum uidisse responderūt: sed vero haudquaquam posse dicere, quonam perducta forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigenum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fasciis inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatus ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq^{ue} Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-

*secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nymphea Amyclas, & Eurydice, quā Ac-
rius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapitha filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.*

*Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lynceus & Pisus nati sunt. Verum multorū
testimonio & dam, è Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quaq; peruidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice & nachi filia na-
ta fuere & laira, & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Jovis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoën genuit. Hac ab Apol-
line impleta Esculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Esculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, & schyi Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem corum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-*

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venædi artem perdidicit. Qui cum iam Chirurgicus euasisset, atque artem eiusmodi iampridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorè accepisset, qui è lanis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiunxerint: fulmine ipsum interfecit. Quāobrem iratus Apollo Cyclopes, quod Ioui fulmina comparassent, occidit. Quē, cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precibus exoratus annū totū ut ipse viro mercede cōductus seruiret, imperauit. Is autē Phœras ad Admetum Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnes effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

APOLLODORI

inſce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & ſcarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scaus Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocoryſtes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, ſcarionē, ac Tyndarcū Lacedamone eiecit. Hi vero ad Theſtium eiecti confugerunt: Eiꝯ₃ aduerſus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Theſtij filiam Ledam cepit uxorem. Ruſſus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinqꝫ Thoas, Damasippus, ſmenſimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyſſi nupſit.

Tyndarei autem, ac Leda, filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemneſtra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalẽ eſſe fecit: Adhac Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum verſus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam implevit: deꝯ₃ Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Caſtor procreati ſunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemefis, & Iouis filiam fuiſſe dicant. Nam, cū ea Iouis concubitum fugeret in anſerem miſtatam fuiſſe. Iouem autem in cygnum verſum coiffe memoratur, Nemefin vero ouem ex eo concubitu peperiffe:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamq̃ue perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cū ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem pro se quisque petitori Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Campanei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurysi: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelæus Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & salmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æsculapii, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euæmonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæti, Horum turbam conspicatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitarēt, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

A P O L L O D O R I

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per cā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tynhareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, uniuersos, inquit, Ulysses procos insurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritumue, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tynhareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam insurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filie suæ sponsum declarat, atque etiā ab Æcario Ulyssi Penelopem in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda: Siue, ut Acusilaus ait è Teridæ Megapenthē: sed ex Nymphæ Gnosiæ, Eumelo auctore Xenodamum procreauit. Caterum è Lac'æ natus Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Anesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Æda, Lynceoque Apharci filijs ab Arcadia bouum prædam abegissent: Ida arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic prada dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copiis contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumque interciperi conabatur: Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux vero immortalitatem renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ione Iasion, Dardaniusque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperinit. Eique vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idaeque nymphæ filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, uniuersam prouinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni hæres, ducta q̃ Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupauit, & Callirhoem Scamandri filiā sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cælo constituit. Assaracus uero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cū quo Venus ipsius amore flagrans congressa Æneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palestra uicit, dedit q̃ illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhac ex oraculi sententia discolorē bouem adiecit, monuit q̃, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea uero, simulat q̃ ad Ates, (quasi dicas Noxa) Phrygia, tumultum peruenit: humi procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flum nominauit. Postea Iouem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie uero, ubi illuxit, ab Ioue

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq³ elatā hastam, at laeva colū, fusumq³ gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq³ autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva Jovem pauefactum Ægidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causâ summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq³ eius, quàm pertimuerat Ægidem, accommodasse, & apud Jovem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Plur postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hæc hætenus de Palladio. Ceterum plus Eurydicem Adrastræ filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Jætaonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreavit. At è
Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quòd eum arderet Aurora pra-reptum in Æthiopiam abducit: 7biq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugavit, ex qua Æsacum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupsit, quàm cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimoniũ apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cùm secundũ propediem esset paritura filium, facem reapse ardẽtem Hecuba parere, cumq; omnem urbem flium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visum Hecuba recitauit, Æsacum filium, hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æsacus puerum exitiũ illaturum, esse fore respondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumq; in 7dam montem. Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit, Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab urse nutritus est. Hic puerum nactus incolumen tollit,
secum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cum iam grādusculus euasisset, & plerisq^{ue}, & corporis forma, & robore anteiret, & quod pradonū vim, incursumq^{ue} repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cū Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hec autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philemon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K xander

A P O L L O D O R I

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hac à Rheâ vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem raptâ post Helena è Sparte, Troiaq, bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctere sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medendi, canendiq, artē callebat. Quæ, ubi eum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: Quarum unam Eginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptã Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypheo raptorem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginã illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam,
 quandoquidem solus in insula agebat, de formicis
 hominē facit. Adhuc *Æacus* *Endeidem* *Chiro-*
nis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt
 filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Tela-*
monem amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat,
 eumq; *Ætai* filium, & *Glauces* *Crethei*, fuisse ait.
 Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in
 fontem, quod inscendi nolle, commutata coivit, &
Phocum gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis
 servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inu-
 sitata frugum caritate premeretur, *Pelopsis* caussa,
 quod ipse *Stymphalum* *Arcadum* regem bello in-
 festans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per si-
 mulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius vis-
 cera membratim confecta dispersit. Deorum inte-
 rea responsis tum *Graciam* imminentibus malis e-
 reptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*,
 renuntiatum est. Quo per *Æacum* facto, *Gracia*
 annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud in-
 feros *Æacus* in summo esse honore perhibetur: &
 is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam ve-
 ro *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fra-
 tres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi compa-
 rasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Tel-*
amon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit,
 & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in
 silva occultavit. Demum vero cade detecta, ambo
 ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

A P O L L O D O R I

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, demonstrante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedotis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

Cæterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quàm Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydorij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac missō in aprū telo Eurytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq; lustratur. Adhac cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum

leum insuper Acasto, quòd eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot ferarum illis se venatum esse dictitauit. Quem, cùm in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensẽ in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum ensẽ queritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolomis, eidemq; quesitum, ac repertum ensẽ condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneesthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contendunt. At cùm Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisset Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheus, dixisse, natum ex ea cœlo dominaturum. Sunt etiam, qui memoret Thetin Iunonis mo-

nitū, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cū in varias se formas commutantem observasset, corripit, quæ cū interim ignis, interim aqua, modò etiā fera vultum caperet, non eā prius, quā pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc deum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dii conuiuio excepti suo quisque munere matrimonij commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Vulcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Dii immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspiciatus, inclamavit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & ursorum medullis enutrit, eumq;, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento solcū expugnavit: Astydamiāq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris

bris per eam intra urbem traduxit exercitū. Ubi
 demum nonum atatis sua annū expleuit Achilles,
 Calcantbe Troiam sine ipso capi non posse, pradi-
 cante, Thetis, quòd filiū eo in bello militantem inte-
 riturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste
 contectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella
 incorrupta, ac virgine perductum commendauit,
 ibiq₃ agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam
 comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo
 postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū
 Ulysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem,
 indicatum fuit, quæsitum tuba vsus inuenit: Ad
 hunc itaq₃ modum Achilles ad bellum Troianum
 perductus est: Ad quod etiam Phoenix Amyntoris
 filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patriæ
 pellice, ut de stupro interpellata falsò insimulatum
 pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem, ductum, ab eoq₃ curatum oculorum luce re-
 cuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli
 Patroclū Menæti, ac Stheneles Acasti, siue, ut
 alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philo-
 crates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes ac-
 cessit. Is Opuntē delatus, in talorum ludo Clysony-
 mum Amphidamantis filium imprudēter occidit:
 atque in exiliū actus cum patre, à Peleo domi in
 contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
 simul, & serpentino corpore præditus in terra At-
 tica primū regnauit, & quæ prius Æbæ diceba-

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dys fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unusquisq₃ adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis suae iudicij teste, oleam è terra produxit, qua nostra etiam etate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de vrbe, Iupiter Minervam, Neptunumq₃ inter se pacauit, usq₃, non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaumq₃, nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiae iudices dedit, quorum sententia vrbs Athenae Minervae adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam vniuersam pelago inundauit. Adhuc Cecrops Agraulon Aëtai filiam in coniugium ducit, ex eaq₃ marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrè Neptunus Martem in Ario-

pago cedis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfès , & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, correptum secum affortavit in Syriam , ibiq³ illius concubitu grvida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt . Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celerim urbem condidit : ductaq³ in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit . Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq³ inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen , Laogoremq³, & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ vero ob Veneris iram alienigenis permixta viris vitam in Ægypto cum morte commutarunt . Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interiit . Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphesibœæ filium fuisse ait , Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atq³ usa nutricis opera, cum inscio patre notet duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquā appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

K s tarunt:

A P O L L O D O R I

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus forme ergo infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quae pars sibi ab Iove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Dencalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedaemone Pediae Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmē, & Atthidem, quae cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Ubi, post Cranaum expulsam regnavit Amphityon. Hunc nonnulli Dencalionis, alij vero indigenae hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellicitur, hunc Hephaestus, ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hūc in modum. Minerva olim arma sibi constari volēs ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictū à Venere Minervae constupranda Cupido desiderium incessit: eamq; attrectare aggreditur. Haec fugit: ille fugientem insequitur, utq; proximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educavit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filie commendavit: interdicitq; ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Panathæorum celebritatem instituit. Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam venere: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-

bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi caussa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mera nomen fuit, Icarium consecrari solita, cadaver, ubi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sue sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq³ suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq³ bello per eius auxilia preclarissime gesto: Procne filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Ite filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miseras significauit. Hac, post quasitam germanam, Ite puerum trucidatum, elixatumq³ Tereo, inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. He vero, cum iam Dauia Phocidis urbem peruenissent, circumsepti Deos rogant in auem mutari. Tum Procne fit lusciniæ, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minervæ, Neptuniq; Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxirheam Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprebensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq; concubitus impetrat. At, si mulier hæc cum Minoë concubisset, nulla potuisset ratione servari. Nam Pasiphaë, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq; in modum pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, pernicissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Taculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hæc Procris conspiciata virum, Circeam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephaligratiam redijt: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi studio mirificè oblectabatur. Hæc occultè virum infecata

A P O L L O D O R I

insecuta inter fruteta latitabat, eiusq; motu permoveri virgulta maritus sentiens iaculum inevitabile misit, eoq; percussam uxorem Procris interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Orithyia Ilissum amnem transcurrentem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his autem filijs, ex Cleopatra Ideam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero, prius ignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonauta cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animadvertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filie sue alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum ætatis integræ fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sue sorori vim inferre aggreditur: Quamobrem exilio multatus

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniungavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam immolasset, & reliqua tum omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is ducta in coniugiū Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biātem patruū occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, na-
ti sunt

ri sunt filij *Ægeus*, *Pallas*, *Nisus*, & *Lycus*. Nonnulli autem *Ægeum* *Scyrii* filium esse aiunt, sed sibi *Pandione* suppositum fecisse.

Demum post *Pandionis* obitum, eius filij perducto in *Athenas* exercitu *Metionidas* eiecerunt, ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed penes *Ægeum* summa Imperij fuit. Hic primam uxorem *Metan* *Opletis* filiam: alteram vero *Chalciope* *Rhexenore* natam duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam* adit, deq; filiorum progenie responsum dari sibi postulavit, cui deus ita vaticinatus est. Matre noua virtute, pedem, qui pronominet utri.

Ne prius exoluas, quam scãdas *Palladis* arcem. At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, *Athenas* iterum accedit, ac per *Træzenem* iter faciens à *Pitheo* *Pelopsis* filio hospitio recipitur, qui quoniam oraculum intellexerat, *Æge*o vino madenti filiam *Aethram* comprimendam summisit. Hanc etiam nocte eadem *Neptuno* coniunxit: *Ægeus* interea *Aethra* præcepit, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: nēne, cuius ille filius esset, indicaret: ensē, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per atatē puer saxum subuoluerē queat, ea tolleret, eumq; clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athenas* contendit, nec non *Panathenaeorum* certamen aggreditur, celebrare, in quibus *Minois* filius *Androgeus* omnibus victoria præstitit. Hunc *Jupiter*
 • Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Lay certamen euntem, ab athletic ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Páro Gratijs sacra faciebat, sublatam, è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Páro Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prapotens comparata classe Athenas oppugnavit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subvertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia proditionem occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ægeidem, Enthenidem, & Lytaam Geraſti ad Cyclopiſ tumulum ingularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas

L

commi-

APOLLODORI.

commigravit, & cum nihil inde sibi en-
menti futurum viderent oraculum de belli
tu consuluerunt. His numen, quas ipse v
Minoi pœnas daturus renunciauit. Igitur A-
nienses missis ad Minoem legatis, iniunxi-
ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum A-
ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet p-
rum, ac totidē & aetate parū, puellarū, sine
Minotauo deuorandos mitterent, imperan-
turus labyrintho conclusus cōercebatur, vni-
gressus quispiam haud facile exire poterat,
multiplici uiarum ambage non agnitū exitum
cludebat: Hunc Dadalus filius Eupalami
Metionis, & Alcippa filius fuit, exedific-
Hic item architectus omnium præstantis-
& primus operum admiratione dignorum fu-
uentor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdicis-
ric filium Talaum eius discipulum, aufugit, q-
veritus ne ipsum ingenij præcellentia superare
cidit. Etenim serpentis malam nactus lignū
securit, deinde ubi puerum necasse deprehēsum,
reus in Martis villa peractus ad Minoem
fugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois tan-
arderet, lignea vacca affabre compacta conc-
ac Labyrinthum construxit, ad quem quoti-
Athenienses virgines septem, ac totidem p-
etate pares Minotauo vorādos mittebant: a
Theseus ex Æthra, Ægeōq, natus iam gra-
fa

factus, petra summota calceos, atq₃ ensẽ aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlia fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Coryneta diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua munitis, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
 pta, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriũ
 imbecillitate flectere nequirent, arborum in se re-
 deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV-
PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN
APPOLODORO CONTINENTVR,
*cuius numerus primus folium, secundus
paginam, indicat.*

A.

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Acteus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Acton. 12. 2.
Abfyrtydes infulae. 24. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 49.
Abfyrtyus. 24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2
Acaruan. 65. 1.	Adiante. 29. 2.
Acaruaniae ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acastus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparae
2. & 75. 2.	69. 1.
Achæus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adraſtea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adraſt ⁹ . 19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde ſic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Acaci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Acacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Acacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aceta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Acetes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegæon. 65. 1.
Acriſij mors. 33. 2.	Aegæoneus. 73. 1.
Acriſius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegæus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acriſius ſubterraneam do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
rum ſtruit. 31. 2.	39. 1.
Actra. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actæon. 56. 2.	63. 2.
Actæonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina insula.	73. 2.	Agelaustus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 12. 1. &
Aegle.	43. 1.	27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &	
Aegleis.	80. 1.	57. 1.	
Aegyti filij.	28. 1.	Agenoris genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyptus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aëlo.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëlopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon,	60. 1. & 66. 1.	Alaſtor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcæus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenûs.	41. 2.	& 74. 2.	
Acolenſes.	12. 2.	Alceſtis.	18. 1. & 45. 1.
Acolia.	13. 2.	Alceſtis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alceſtis Admeto nubit.	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeſchræis.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aeſculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aeſon.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aeſonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethliûs.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Aetna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Aetolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.	53. 1.	
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agathenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agæus.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alcibion.	42. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	5. 2.
		L ; Alectro.	

INDEX.

Aetor.	21.1.& 60.2.	Amphilochus.	63.2.& 65.1.& 70.1.
Aletes.	69.2.	Amphimachus.	34.1.
Aleus.	10.2.& 47.2.& 50.1.	Amphion.	18.1.& 58.2.& 59.1.
66.2.		Amphithea.	19.2.& 19.2.
Alexander.	50.1.	Amphitrite.	6.1.& 6.2.
Alexiars.	49.2.	& 9.1.& 79.2.	
Alipherus.	65.2.	Amphitryo contra Thele-	
Alirrhothius.	77.1.	boas.	34.2.
Almenus.	21.1.	Amphitryo Thebas petit.	34.2.
Aloëus.	12.2.	Amphitryo ex Peloponne-	
Aloïdæ.	12.2.	so ejicitur.	ibidem.
Aloidarum contra Iouem	ibid.	Amphitryo.	14.2.& 34.1.
bellum.		Amphitryonis cædes.	32.2.
Alopius.	49.2.	Amphoterus.	65.1.
Alphesibœa.	77.1.	Amycla.	59.1.
Alpheus.	39.2.	Amyclæ.	45.2.
Althæa.	15.2.& 14.1.	Amyclas.	17.1.
Althææ, & Cleopatra me-		Amyclas.	66.1.
tamorphosis.	15.1.	Amycus.	21.2.& 41.1.
Althemenes.	54.1.	Amymone.	28.2. &
Amalthea.	5.2.	29.1.& 38.2.	
Amaltheæ cornu.	48.1.	Amyntor.	49.1.& 80.2.
Amarynceus.	15.1.	Amyntor.	49.1.
Amarynthus.	56.2.	Amythaon.	15.2.& 18.2.
Amazones.	47.1.& 40.2.	& 30.2.	
Ameſtrius.	49.2.	Anactor.	34.1.
Amisodorus.	31.1.	Anaphe.	24.2.
Amphianax.	30.1.	Anaurus fluuius	20.1.
Amphiaras.	14.2.& 20.2.	Anaxibia.	18.1.
& 19.2. & 60.2. & 36.1.		Anaxo.	34.1.
& 61.1. & 70.1.		Ancæus.	14.2. & 20.2. & 23
Amphiçtyon.	12.1.	1. & 66.2. & 70.1.	
Amphidamas.	43.2. & 66.2.	Anchinoc.	28.1.
Amphidicus.	62.2.	Anchises.	
Amphilochicum Argos.	65.1.		

INDEX.

Anchises.	71.2.	Apemofyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper crymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13. 2. & 17. 1. &	
Andramon.	51.2. & 14. 1.	69.2. & 69. 1.	
Androgeos.	41. 1. & 53. 2.	Aphetae.	21.2.
Andromache.	73. 1.	Aphidas.	66. 1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.2.
marino.	32.2.	Apis. 13. 1. & 26. 1. & 27. 1.	
Anexibia.	29. 1.	Apollo.	8. 1.
Anicetus.	49. 2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in treis partes diuifio.		ac fistulam capit. 68. 1.	
77.2.		Apollo , pugnat contrà Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10. 1.
norum octo.	55.2.	Apollo Aeglarus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis feruitus .	19.2.
Antæus.	43. 1.	Apollinis , & Mercurij ob	
Antea.	30. 1. & 31. 1.	abactes boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67. 1.	
Anthemus.	42. 1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80. 1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29. 1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina. 14.2	
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29. 1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	42. 1.
Antigone.	60. 1. & 63. 1.	Arbelus.	29.2.
& 74.2.		Arcas.	66. 1.
Antileon.	49.2.	Arceſius.	20.2.
Antilochus.	18. 1. & 70. 1.	Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50. 1.	Archelaus.	29. 1. & 34. 1.
Antinoë.	25.2.	Archemachus. 49.2. & 73. 1.	
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34. 1.	Architeles.	47. 1.
Antiope.	49.2. & 58. 1. &	Arca.	53. 1.
67.2.		Arene.	68.2.
Antiphus.	12.2. & 73. 1.	Areſtor.	27.2.
Apemofy-		L 4	Arcte.

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus.	9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.	70.1.	
Aretus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.2.	45.1.	
Argæus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus.	17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor		74.2.	
57.1. & 19.2.		Assaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum no-		Asteria.	6.1. & 6.1. & 8.1. &
mina.	20.2.	29.1.	
Argonautæ ad Circē.	24.1.	Asteria ciuitas.	8.1.
Argos.	27.1.	Asterion.	53.1.
Argus canis.	57.1.	Asterius.	18.1. & 21.1. & 53.
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.		2. & 54.1.	
1. & 26.2. & 27.1.		Asteropea.	17.1. & 37.2.
Argorum aquarum penuria		Astra.	6.1.
28.2.		Astræus.	ibid.
Argo nauis Neptuno dedi-		Astyanax.	49.2.
catur.	25.2.	Astycratea.	58.2.
Argus nauis verba.	24.1.	Astydamia.	50.1. & 75.2.
Argyphia.	28.2.	Astybiæ.	49.2.
Ariadne.	53.2.	Astygonus.	73.1.
Arion equus.	63.1.	Astychoe.	58.2. & 48.1. &
Arystaus.	56.1. & 56.2.	50.1. & 71.2.	
Aristodeme.	73.2.	Astynous.	77.1.
Aristodemus.	51.1.	Astypalæa.	46.2.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Atabyrium.	54.1.
& 50.2.		Atalanta.	14.2. & 20.2. &
Aræus.	36.1.	66.2. & 74.2.	
Arfinoc.	68.1. & 64.1. &	Atalâtæ, & Pelei lucta.	67.1.
64.2.		Atalâtæ & Melanionis cur-	
		sus.	

INDEX.

<i>fus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Aurora</i>	6.1.& 6.2.& 8.2.
<i>Atalante, & Melaniohis tráf</i>			& 17.1.
<i>formatio.</i>	67.1.	<i>Automate.</i>	29.1.
<i>Athamantia.</i>	17.1.	<i>Automedusa.</i>	32.2.
<i>Atas.</i>	73.1.	<i>Autonoe.</i>	6.2.& 29.1.& 50.
<i>Ate Phrygiæ tumulus.</i>	71.2.		1.& 56.1.
<i>Athamas.</i>	56.1.& 16.1.	<i>Autesion.</i>	51.1.
& 16.2.		<i>Autolicus.</i>	35.2. & 20.2.
<i>Athenæ à Castore, & Pollu-</i>			& 45.1.
<i>ce capiuntur.</i>	73.1.	<i>Axion.</i>	64.2.
<i>Athenæ.</i>	76.2.		B.
<i>Athenienses Thebas capiūt.</i>		<i>Bacchæ in vincula conijciū-</i>	
64.1.		<i>tur.</i>	57.1.
<i>Atheniensium pro Andro-</i>		<i>Bacchi columnæ.</i>	57.1.
<i>gei morte supplicia.</i>	81.2.	<i>Bacchi, & Cereris in Atticâ</i>	
<i>Atheniensium pueri septem</i>		<i>aduentus.</i>	78.2.
<i>& totidem puellæ, ad Mi</i>		<i>Bacchi furor.</i>	57.1.
<i>notaurum in Cretâ quot-</i>		<i>Bacchi mysteriorum inuen-</i>	
<i>annis mittuntur.</i>	81.2.	<i>tor.</i>	7.1.
<i>Atlantea.</i>	29.1.	<i>Bacchi ortus.</i>	56.2.
<i>Atlas mons.</i>	43.1.	<i>Bacchus ad Indos.</i>	57.1.
<i>Atlas.</i>	6.1.& 44.1.& 68.1.&	<i>Bacchus in hædum.</i>	56.2.
76.1.		<i>Balius.</i>	75.2.
<i>Atticæ primus Rex.</i>	76.2.	<i>Banus.</i>	56.2.
<i>Atreus.</i>	34.2.& 70.1.&	<i>Batea.</i>	69.2.& 71.2.
79.1.		<i>Baton.</i>	63.1.
<i>Atromus.</i>	49.2.	<i>Bebryces.</i>	21.2.
<i>Atropos.</i>	6.2.	<i>Bellerophontes ad chimæ-</i>	
<i>Attis regio vnde.</i>	77.2.	<i>ram.</i>	31.1.
<i>Atrymnus.</i>	53.1.	<i>Bellerophontes.</i>	17.1.
<i>Auge.</i>	47.2. & 50.& 66.2.	<i>Bellerophontis certamina.</i>	
<i>Angeæ boues.</i>	39.2.		31.1.
<i>Augeas.</i>	20.2.& 39.2.&	<i>Bellerophontis historia. ibi.</i>	
40.2.& 43.1.		<i>Belus.</i>	28.1.& 52.2.
<i>Aureum vellus.</i>	16.2. &	<i>Benthesicyme.</i>	79.2.
20.2.		<i>Bia.</i>	6.2.
			L 5
			Bias.

INDEX.

Bias. 18.1. & 18. 2. & 30.2.	55.1.	
& 73. 1. & 80. 1.	Cadmus. 52. 2. & 53. 1.	
Bistones. 40. 2.	Cæneus. 20.2.	
Bithynis. 21. 2.	Calais. 20.2. & 12.1. &	
Boreas. 20.2. & 79.1. &	79. 2.	
79.2.	Calchas. 76.1.	
Bores. 57.1.	Caliandes. 29.1.	
Borus. 74.2. & 75.1.	Callias. 52.1.	
Bosporus. 27.2.	Callichorus puteus. 6. 1.	
Brestia. 77. 1.	Callidice. 92. 2.	
Briareus. 5. 1.	Calliope. 7. 1.	
Bromius. 29. 1.	Calirrhoe. 42. 2. & 64. 2.	
Brontes. 5. 1.	& 64. 1. & 71. 2.	
Bryce. 29.1.	Callisto. 66.1.	
Bucolion. 72. 2. & 65. 2.	Callistus transformatio .	
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Buleus. 50. 1.	Calybe. 72. 2.	
Busyris. 28. 2. & 43. 2.	Calyce. 12. 2. & 13. 1. &	
Butes. 20. 2. & 24. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.	Calydon. 13. 1. & 13. 2.	
Byblij. 27. 2.	Calypso. 6. 2.	
C.	Campe. 5. 2.	
Cadmi filia. 56.1.	Canache. 12. 2.	
Cadmi vxor. 55. 2.	Cancer hydrae auxilians. 38.	
Cadmia. 39. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in	Canethus. 65. 2.	
dracones. 58. 1.	Capaneus. 61. 1. & 62.2.	
Cadmus annum Marti ser-	& 63. 2. & 69. 1.	
uit. 55. 2.	Capys. 71. 2.	
Cadmus ad Enchelienses.	Carnes assandi inuētio. 8.1.	
57. 2.	Carteron. 65. 2.	
Cadmus draconis dentes se-	Casius mons. 10. 2.	
rit. 55.2.	Cassandra. 73. 1.	
Cadmus Illyricorum re-	Cassiopea. 53. 1.	
gnum assecutus. 58. 1.	Cassiopeæ cum Nereidibus	
Cadmus delphos accedit.	contentio. 32. 2.	
	Castor	

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cerna cornuta.	38.1.	
2. & 69.2. & 70.2.	Ceteus.	66.1.	
Castoris, & Pollucis immor-	Ceto.	6.2. &	
talitas.	71.1.	32.1.	
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceuthonymus.	44.2.	
68.2. & 70.2.	Ceyx.	12.2. & 48.1.	
Caucasus.	43.2.	Chærus.	29.1.
Caucasus mons.	11.2.	Chalbes Ceryx.	43.2.
Caucon	65.2.	Chalciope.	16.2.
Cebren.	73.2.	Chalciope.	80.2.
Cebriones.	73.1.	Chalcodon.	29.1. & 46.2.
Cecropia.	76.2.	& 70.1.	
Cecropis corpus.	76.1.	Chariclo.	6.1.
Cecrops.	79.1. & 80.1.	Cherimachus.	34.1.
& 76.1.		Chersidamas.	34.1. & 73.1.
Celæneus.	34.1.	Chersonnesus.	16.2.
Celæno.	29.2. & 67.2.	Chimæra.	17.1. & 31.1.
Celenderis.	77.1.	Chione.	79.2.
Celeus.	9.1. & 78.1.	Chiron.	38.2. & 44.1. &
Celeustanor.	49.2.	69.1. & 6.1. & 56.2. &	
Celeutor.	15.2.	75.2. & 76.1.	
Cenzum.	49.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Centimani.	5.1. & 6.1.	ratus moritur.	39.1.
Cephalicanis.	35.1. & iacu-	Chironis antrum..	56.2.
lum.	79.1.	Chloris.	59.1. & 18.1.
Cephalus.	17.1. & 35.1.	Chromius.	34.1. & 73.1.
& 77.1. & 79.1.	Chriteus.	12.2.	
Cepheus.	14.2. & 20.2.	Chrisaon.	42.1.
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chryse.	31.2. & 58.1.	
2.		Chryseis.	41.1. & 49.2.
Cephifus.	79.1.	Chryses.	53.2.
Cerberus.	44.1.	Chrysippe.	29.1.
Cercestis.	29.1.	Chrysippus.	29.1. &
Cercopes.	45.2.	58.2.	
Ceres.	5.2. & 9.1. &	Chrysopea.	66.1.
18.1.		Chthonia.	79.1.
		Chthonius.	

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.
Cibifis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus. 14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio. 30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clyfonymus. 76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra. 69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40.	Clytia. 76. 1.
2. & 41. 1.		Clytippus. 49. 2.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytius Gigas. 10. 1.
Circæa radix.	79. 1.	Co insulæ scissio. 10. 1.
Circe.	16. 2.	Cælus primus orbi imperat.
Cisseus.	29. 1. & 72. 2.	5. 1.
Cithæron.	56. 2. & 57. 2.	Cæli vxor. 5. 1.
& 59. 1. & 59. 2.		Cæli, & Telluris filij. 5. 1.
Cithæronæus leo.	36. 1.	Cæranus. 54. 2.
Cius vrbs.	21. 2.	Cæus. 5. 1. & 5. 2.
Clametidus.	49. 2.	Colchicorum cum Phæaci-
Cleobæra.	13. 2.	bus habitatio. 24. 2.
Cometho.	35. 1.	Colonus. 60. 1.
Cleochæra.	68. 2.	Cometho. 34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tondendi mos in
Cleodora.	29. 1.	funere. 11. 1.
Cleodoxa.	58. 2.	Comata. 21. 1.
Cleone.	37. 1.	Contumelia. 8. 1.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Copreus. 37. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1.	Corcyra. 24. 2.
& 29. 1. & 29. 2. & 79. 1.		Corethon. 65. 2.
& 71. 2.		Corinthus. 17. 1. & 16. 2.
Cleophile.	66. 2.	Coronis. 68. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronus. 20. 2. & 48. 2.
Clio.	70. 1.	& 70. 1.
Clire.	29. 1.	Corui transformatio. 68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes. 7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum. 11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryneta.
Clotho.	6. 2.	Cranæ. 77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme. 77. 2.
		Cranaus.

INDEX.

Cranaus.	12.1.& 76.2.& 77.2.	Cylene mons.	67.2.& 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoë.	6.2.
Crateus.	54.2.	Cynethus.	65.2.
Cratteus.	18.1.	Cynortas.	17.1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68.2.& 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon.	34.2. & 49.2. & 59.2. & 25.2. & 63.1.	Cytorus.	16.2.
Creonriades.	36.2. & 50.1.	Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.		
Crefphontes.	51.2. & 52.1.	D.	
Crete.	54.2. & 53.2. & 54.1.	Dædalus.	45.2. & 53.2.
Creteus.	17.2. & 18.1. & 54.1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.	Dædalus mirandorum operum excogitator primus.	81.2.
Creufa.	12.1. & 73.1. & 79.1.	Dædalus Talaum inuidia necat.	82.1.
Criafus.	27.1.	Dædalus cædis reus in villa Marris.	82.1.
Crinò.	29.2.	Dædalifuga.	ibid.
Critheus.	12.2.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Crius.	5.1. & 6.1.	Damaſichton.	58.2.
Croëſi genus.	50.1.	Damaſippus.	69.2.
Crocon.	6.1.	Damaſiſtratus.	59.2.
Cteatus.	46.2. & 70.1.	Danae.	30.1.
Crefippus.	50.1.	Danaes fabula.	31.2.
Curetes.	52.1. & 54.2.	Danai.	28.1.
Curetes à Ioue interficiuntur.	27.2.	Danai filia.	ibid.
Cyanippus.	19.2.	Danai fuga.	28.2.
Cybella.	57.1.	Danai, & Aegypti diſcordia.	28.1.
Cychreus.	74.2.	Danaides rufus viris copulantur.	29.2.
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaidum expiatio propter virorum cædem.	29.2.
Cyclopes ab Apolline occiduntur.	69.1.	Danaus.	27.1.
Cyclopum habitatio.	30.1.	Dardania regio.	71.1.
Cygnus.	43.1. & 48.2.	Dardanus	

I N D E X.

Dardanus.	71. 2.	Diana.	8. 1
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12
Dascylus Lyci pater	41. 1.	?	
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum	
& 49. 1. & 50. 1. &	10. 2.		
14. 1.		Diana Oeneo irata.	14. 1
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 1
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1
Deicoon.	36. 2. & 50.	Dino.	32.
1.		Diocorystes.	29.
Deidamia.	76. 1.	Diogenea.	79.
Deimachus.	11. 2. 18. 1.	Diomeda.	17.
Deioneus.	79. 1.	Diomedes.	68.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 2. & 63. 2.
50. 1.		70. 1.	
Deiotes.	73. 1.	Diomedis equaz.	40.
Deiphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6.
73. 1.		& 71. 1.	
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioscuri vnde.	70.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29.
& 60. 2.		Dirce.	58.
Deliares.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem
Delos.	8. 1.	Doliche.	45.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21.
Democoon.	73. 2.	Dorion.	29.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6.
Deorum fuga in AEgyptu.		Dorus.	12. 1. & 13.
11. 2.		Dorientes.	12.
Dercynus.	41. 2.	Dorycleus.	69.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73.
Deucalion.	77. 2.	Doto.	6.
Deucalion & eius diluviu		Dexitheia.	53.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43.
Deucalionis filij.	54. 2	Draconis cuiusdam adm	
Dexamenus.	39. 2.	anda.	55.
Diacorystes.	19. 1.	Draconis dentes.	23.
		Dry.	

INDEX.

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysian campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarspho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	43. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynastes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 13. 1.	
E.	Eleuthea.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 51. 1. & 42. 1.	Enipeus	37. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento	31. 1.
Echinades insulæ. 21. 2.	Enthenis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Eetion 73. 1.	Epicaeste 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus 27. 2.	
Elata 21. 1.	Epidaus 18. 1.	
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas 63. 2.	
Elattonus 63. 1.	Epilaus 49. 2.	
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuthea 50. 1.	Epochus 66. 2.	
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eratus 49. 2.	
Elio 35. 1.	Erasippus 50. 1.	
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis 67. 2.	
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 20. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 48. 1.
Erichtheus. 76. 2. & 79. 1.	Eueres. 34. 1. & 34
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euipe.
Erinus. 40. 2.	Euhippus.
Erinnyes. 5. 2.	Eulimene.
Erinnyis formam Ceres ca- pit.	Eumedes. 15. 2. &
63. 1.	Eumenidum lucus.
Eriphyle. 29. 2. & 60. 2. &	Eumelus.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus.
Erythea. 42. 1.	& 27. 2.
Erythia. 43. 1.	Eumon.
Erythras. 49. 2.	Euneus.
Erythroë. 17. 1.	Eunice.
Eryx. 42. 2.	Eunomia.
Elitica. 64. 7.	Eunomus.
Éteocles. 60. 2.	Eupalamus.
Eteoclis, & Polynicis singu- lare certamen. 62. 2.	& 37. 1.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphemus.
Ethodæa. 58. 2.	Euphrosyne.
Euxamon. 95. 2.	Europa.
Euadne. 27. 1.	& 52. 1.
Euadne, in pyram viri se- proijcit. 63. 1.	Europa regia matron
Euagore. 6. 2.	1. & 53. 1.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Eurotas.
Euander. 73. 1.	Euryale. 8. 2. &
Eubœas. 49. 2.	Euryalus. 15. 2. & 1.
Eubotes. 49. 2.	20. 2.
Euchenor. 29. 1.	Eurybius.
Eucrate. 6. 1.	& 49. 2.
Euenus fluuius. 39. 2.	& 50. 1.
Euenus. 13. 2. & 29. 1. &	Euryboea.
	& 6. 2.
	Eurycape.

INDEX.

Eurycapylus.	49. 2.	Euranthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	60. 1.	Gadira	42. 1.
Eurylochos.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gerestus.	81. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Geryones & eius boues	42. 1.
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigātū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucothoë.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit.	37. 2.	Glauus vaticinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurystemis.	13. 2.	Gorge. 15. 1. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	32. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgones.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Minervæ datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pnicrē, & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	
		M Gorg-	

I N D E X.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Corgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helna a Theseo rapta.	69. 2.
Gratix.	7. 2.	Helenaæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponsò suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensores iurât	70. 2.
Gratongigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in fu-		Iselx.	65. 2.
neribus. vsus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hæmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellespontus.	16. 1.
Hagnius.	20. 2.	Hemariion.	72. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpixæ.	6. 2. & 22. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	fuscipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 3.	& 46. 1.	

INDEX.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10.	Herculis infantia. 35. 2.
1. & 46. 2.	Herculis labores. 37. 1.
Hercules Co depopulatur. 46. 2.	Herculis magistri. 35. 2. & 37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18. 1	Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36. 2.
Hercules in Augeam bellum mouet. 46. 2.	Hercu. prosopographia 36. 1
Hercules in Lacedæmonem. 45. 1.	Herculis sagittæ. 38. 1.
Hercules in Pylum. 47. 1.	Herculis sacra, in quibus execrandi mos. 43. 2.
Hercules in Solem arcum intendit. 42. 1.	Herculis vxor in cælo 49. 2.
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48. 1.	Hermione. 70. 2.
Hercules Nereum comprehendit. 43. 1.	Herse. 77. 1.
Hercules, quādo primū hoc nomine sit dictus. 37. 1.	Hermus. 29. 1.
Hercules Strynmem in nauigabilem facit. 42. 2.	Hesione. 29. 2. & 41. 2. & 46. 1. & 72. 1.
Hercules venditur. 45. 2.	Hesperidum nomina. 43. 1.
Herculi dies dictus. 36. 1.	Hesychæa. 50. 1.
Herculis arma. 37. 1.	Hierax. 27. 2.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliat. 45. 2.	Hieromneme. 71. 2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38. 2.	Hippalmus. 20. 2.
Herculis Columnæ. 42. 1.	Hippasus. 20. 2. & 49. 1.
Herculis cum Plutone pugna. 20. 1.	Hippeus. 49. 2.
Herculis facinora. 36. 1.	Hippocoon. 47. 1. & 47. 2. & 69. 2.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42. 2.	Hippocorystes. 29. 2. & 69. 2.
Herculis furor 37. 1. & 45. 1	Hippococrates. 50. 1.
Herculis grauitas. 21. 2.	Hippodamas. 12. 2. & 13. 2.
	Hippodamia 29. 1. & 31. 2.
	Hippodice. 29. 2.
	Hippodromus. 49. 2.
	Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
	Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10. 2.
	Hippolytus. 29. 1. & 45. 2.
	Hippomedon. 61. 1. & 62. 1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermetra. 13.
Hippomenes.	67. 1.	2. & 29. 2. & 3
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.
Hipponoe.	6. 1.	Hypseus.
Hipponous. 15. 1. & 61. 1.		Hypsipyle. 27
& 73. 1.		2.
Hippostratus.	15. 1.	Hypsiſta Thebaru
Hippotes.	51. 1.	62. 1.
Hippoſthoe. 6. 2. & 18. 1.		Hyrneto.
& 34. 1.		Hyreus.
Hippoſthous. 29. 1. & 69. 2.		Hyrtacus.
& 73. 1.		I.
Hippotus	49. 2.	Ialmenus.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.
Homolois Thebarum por-		Iapetus. 5
ta.	62. 1.	Iardanus Omphal
Homolippus.	49. 2.	45. 2.
Hopoles.	80. 2.	Iaſon. 14. 2. &
Horæ.	6. 2.	75. 2.
Horus.	65. 2.	Iaſus. 27. 1. &
Hyades.	56. 2.	67. 1.
Hyacinthus. 70. 1. & 68.		Icaria.
2.		Icarion.
Hylas.	21. 2.	Icarius. 17. 1. & 68
Hyleus.	14. 2.	2. & 78. 1.
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.
Hyllus. 49. 1. & 50. 1. &		Ida.
50. 2.		Idæa. 71. 1.
Hymeneus.	69. 1.	Idæus.
Hyperbius.	29. 2.	Idas. 13. 2. & 14.
Hyperſſor. 62. 2. & 55. 2.		2. & 29. 2. &
Hyperychus.	73. 1.	70. 2.
Hyperion. 5. 1. & 6. 1. & 73.		Idmon. 23. 1.
1.		Idomene. 18. 1
Hyperipte.	29. 2.	2.
Hyperlaus.	15. 2.	

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuifio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis quæftio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Iliffus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Ilihyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maix concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6. 2.
Imeufinus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni defcenfus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianaffa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.		47. 2. & 70. 1.	
27. 1.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io priftinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.	20. 2. & 47. 2.	
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocafte.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedufa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	42. 2. & 60. 2. & 63.
75. 2.		2.	
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius finus.	27. 2.	Iſcæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Iſchys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Iſmarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Iſinene.	27. 1. & 60. 1.

I N D E X.

Ismenus. 58.2. & 63. 1. & 73. 2.	tum esse. 27. 1
Isis. 28. 1.	Ixion. 14. 2
Ister. 29. 1.	L. 58. 1. & 78
Istmicorum certamē. 56. 1.	2.
Italia vnde. 42. 2.	Labyrinthus. 54. 1.
Iton. 48. 2.	Lacedæmon. 30. 1. & 68. 1
Itys. 78. 2.	Lacedæmon regio vnde. 68. 1.
Iuno Actæa. 26. 1.	Lachesis. 6. 2.
Iuno Amazonum vnius formam capit. 41. 1.	Ladon. 38. 2. & 73. 2.
Iuno 5. 2. & 6. 2. & 7. 2. & 8. 2	Laërtes. 20. 2.
Iuno in pugna Gigātū 10. 1.	Lælaps canis nomen. 35. 1.
Iuno Sphingem mittit 59. 2	Laius. 58. 1. & 59. 1. & 2.
Iunonis suspēdium. 7. 2. & 45. 2.	Lampon. 72. 1.
Iupiter. 5. 2. & 7. 2.	Lampus. 29. 2.
Iupiter ad Alcmenam 35. 2.	Lanomenē. 49. 2.
Iupiter ad Calistōnem. 66. 1	Laodamas. 63. 2.
Iupiter ad Lycaonis filios. 65. 2.	Laodamia. 52. 2.
Iupiter Atabyrius. 54. 1	Laodice. 26. 2. & 66. 2. & 73. 1.
Iupiter Cenæus. 49. 1.	Laodocus. 23. 1. & 61. 2.
Iupiter in Cygnum. 69. 2.	Laomedontis equæ. 41. 2.
Iupiter in Gigantum pu. gna. 11. 1.	Laomedon. 41. 2. & 46. 1. & 49. 2. & 72. 1.
Iupiter in Taurum. 52. 2.	Laogoras. 48. 2.
Iupiter patrius. 51. 2.	Laogore. 77. 1.
Iupiter Phyxius. 12. 1. & 16. 2.	Laothoe. 49. 2.
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26. 2.	Lapithæ. 48. 2.
Iupiter Semelē vitiat. 56. 1.	Lapithes. 68. 2.
Iupiter seruator. 37. 2.	Latona. 6. 1. & 8. 1.
Iusiurandum amātiū irri-	Λαῶν, denominatio. 12. 1.
	Learchus. 16. 1. & 16. 2.
	56. 1.

Leanera

INDEX.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	15.2.
Leades.	62.2.	Lycon.	69.2.
Læda.	69.1.& 70.2.	Lycorinas fluuius.	13.2.
Leitus.	70.1.& 20.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemniarum mulierum in Venerē contēptus.	21.1.	Lycurgus.	14.2. & 19.2. & 50.1.& 57.1. & 66.2.
Lemnus viris orbata.	21.1.		69.1.
Leo Nemaus.	37.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. & 41.1. & 58.1.
Leon.	65.3.	Lycus fortunatas insulas ha bitat.	67.2.
Leonteus.	70.1.	Lycus.	80.2. & 65.2.
Leophonte.	13.1.	Lyncei oculorum acumen.	
Lernæa hydra.	37.2.		68.2.
Lernçi fôtes	28.2. & 29.2.	Lynceus.	14.2. & 20.2. & 28.2. & 56.2. & 50.1.
Leucippus.	17.1. & 50.1. & 68.2. & 69.1. & 72.1.		& 68.2. & 70.2.
Leucon.	17.1.	Lyfes.	49.2.
Leucones.	49.2.	Lyssianissa	6.2. & 43.2.
Leucopeus.	14.1.	Lysidice.	33.2. & 49.2.
Leucothca.	56.1.	Lysinache	19.2. & 73.1.
Libya.	52.2.	Lyfinomus	34.1.
Libya regio.	28.1.	Lysippe	30.1.
Lichas.	49.1.	Lysippus.	50.1.
Licymnius.	34.1. & 34.2. & 47.1. & 49.1. & 50.2.	Lysithous	73.1.
Ligyron prius Achillis no- men.	75.2.	Lyrus	M. 71.2.
Limnorea.	6.2.	Macareus	65.2.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Macednus	65.2.
Lixus.	29.1.	Machaon	70.1.
Locri epicnemides.	49.1.	Mænalus	65.2.
Lucifer.	12.2.	Mæon	71.2.
Luna.	6.1. & 13.1.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Lycaon.	73.1.	Maia.	66.1. & 67.2.
& eius filij.	65.2.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
Lycius.	50.1. & 65.2.	Malea.	38.2. & 39.1.
Lycomedes.	76.1.	Mali puniçi granum.	9.2.

INDEX.

Mantineus	30.1.	Megestarus.	77.1.
Mantinus.	65.2.	Melampodium regio.	28.1.
Manto	64.1. & 65.1.	Melampus.	18.2. & 30.2.
Marathonius Taurus.	81.1.	Melanion.	61.1. & 66.2. & 67.1.
Mariándyni	23.1.	Melanippus.	15.2. & 63.1. & 73.1.
Marpeſſa.	13.2. & 14.2.	Meleagri uxor.	14.2.
Mars a Neptuno accusatus.	76.2.	Meleagri mors.	15.1.
Mars vinculus.	13.1.	Meleager.	14.1. & 20.2. & 44.2.
Marſe.	50.1.	Melas.	13.2. & 15.2. & 16.2. & 49.1.
Marſyas.	8.1.	Melia.	38.2.
Maſculam Venerem Tha		Melibœa.	59.1.
myris primus incipit.	7.1.	Melicerta.	16.1. & 16.2. & 56.1.
Marris lucus.	16.2. & 20.1.	Melic.	6.2.
Mecisteus.	19.2. & 20.2. & 61.1. & 63.2. & 65.2.	Melienſes, ſive Minyenſes.	
Medea Aegeo nubit.	26.1.		49.1.
Medeæ amor in Iafonē.	23.2.	Meline.	49.2.
Medeæ in Iafonem ira.	26.1.	Meliſſa.	5.2.
Medeæ pharmacorum viſ.	25.2. & 23.2.	Meliſſa.	16.2.
Medeæ in Colchos reditus.	26.1.	Melius.	73.1.
Medeſicaſta.	73.1.	Melpomene.	7.1.
Media.	26.1.	Memnon.	72.2.
Medus.	26.1.	Memphis.	28.1.
Meduſa.	30.1. & 32.2. & 34.1. & 44.2. & 73.1.	Memphis urbs.	28.1.
Megareus.	81.1.	Menachus.	29.1.
Megara.	5.2.	Menalces, ſeu Megacles.	
Megamede.	36.1.		29.1.
Megapenthes.	70.2. & 31.1. & 33.2.	Menelaus.	54.2. & 70.1.
Megara.	30.1. & 36.2. & 45.1.	Menes.	77.2.
Meges.	70.1.	Menestheus.	70.1.
		Menesthius.	75.1.
		Menippides.	49.2.
		Me-	

INDEX.

Mentor	49.2.& 50.1.	Mineræ, & Neptuni con-	
Mercurius.	11.1.	tentio de Attica.	76. 2.
Mercurius ab Apolline va-		Minerua Lindia.	28. 2.
ticinandi peritiam discit.		Minerua in Atticam.	76. 2.
68.1.		Minos filius a morte reuo-	
Mercur. Agriphontes.	27.2.	catur in vitam.	54. 2.
2.		Minos 16. 2.& 52.2.& 53.1	
Mercurij aurea virga.	68. 1.	Minotauri nomen.	54.1.
Mercurius contra Gigantes		Minyas.	66. 2.
10. 2.		Minyæ tributum Thebanis	
Mercurij ortus & furta	68.2	pendunt.	36. 2.
Mercurius superiorum & in		Minytus.	58. 2.
ferorum nuntius.	68. 1.	Misericordiæ ara Athenis.	
Mercurius Talaria, peram,		50.1.& 63.1.	
& galeam à Perseo acce-		Mnemosyne.	5. 1. & 7.1.
pta Nymphis restituit.		Mnesileus.	70. 2.
33. 1.		Mnesimache.	39. 2.
Mermerus.	26.1.	Mnestra.	29. 1.
Merope, 8.2.& 17.1. & 52.		Mnesteus.	70. 1.
1. & 67. 2.		Mæra.	78. 2.
Merops.	71.2.	Molione.	46.2.
Meta	80.2.	Molorchus	37.1.
Mestor 72.1.& 33.1. & 33.		Molus.	13. 2.& 54. 2.
2.		Mulierum scommata in sa-	
Metanira.	19.1. & 9. 2.	cris Apollinis AEglæi.	27.1
Metharme Pygmalionis fi-		Mulierum scommata in	
lia.	77. 1.	Thesmophorijs.	9.1.
Metiadusa.	80. 1.	Musæ & ipsarum filij.	7. 1.
Metion.	79.2.& 80.1.	Mycenarū ædificatio	33. 2.
Metis.	5. 2. & 6. 1.	Mydon ab Hercule occidi-	
Metope.	73. 2.	tur.	41.1.
Midea.	33. 2.	Myrmidone.	12. 2.
Mideæ ædificatio.	33. 2.	Myrtha.	77. 1.
Miletus vnde.	53. 1.	N.	
Miletus.	53.1.	Nais.	13.1. & 29. 1.
Minerua.	77. 2.& 72. 1.	Naubolus	21.1.
		M 5	Nauis

INDEX.

Naui primus fabricator.	28. 2.	Nereus. 6. 2. & 12. 2. & 41. 1. & 74. 1.
Naui quinquagintiremis.	ibid.	Nessus. 48. 1. & 39. 1.
Naupactus vnde	51. 1.	Nestor. 70. 1. & 18. 1.
Nauplius. 29. 2. & 47. 2. & 54. 2. & 66. 2.		Nestor in expugnatione Pyli seruat. 18. 1. & 47. 1.
Naufimedor.	30. 1.	Nice. 6. 2.
Naufithoe.	6. 2.	Nicippe. 34. 1. & 50. 1.
Neara. 27. 1. & 66. 2.		Nicodromus. 49. 2.
Nebroponus.	21. 1.	Nicostratus. 70. 2.
Neleus. 17. 2. & 45. 1. & 47. 1. & 59. 1.		Nicothoe. 22. 2.
Nelo. 29. 1.		Niobe. 26. 2. & 58. 2. & 65. 2.
Nemæorum certamen origo.	61. 2.	Niobes transformatio 59. 1.
Nemea. ibid.		Niobes filij. 58. 2.
Nemesis. 69. 2.		Nisus. 80. 2.
Nemesis in anserem. ibid.		Nisyros insula. 10. 2.
Neomeris. 6. 2.		Nothus. 54. 2.
Neoptolemus. 76. 1.		Noxæ tumulus vbi. 71. 2.
Nephalion. 41. 1. & 53. 2.		Nycteis. 58. 1.
Nephele. 16. 1.		Nycteus. 58. 1. & 66. 2. & 67. 2.
Nephos. 50. 1.		Nyctimus. 65. 2. & 65. 2.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis. 57. 1.		Nymphæ. 43. 1.
Neptuni Tridens. 6. 1.		Nysa mons. 11. 1.
Neptuni vxor. 9. 1.		Nysa. 56. 2.
Neptunus contra Gigantes. 10. 1.		O.
Neptunus in Atticam. 76. 2.		Ocalea. 30. 1. & 37. 1.
Neptunus Hippothoën rapit. 34. 1.		Oceanides. 6. 1.
Neptunus. 5. 2. & 8. 2. & 17. 2.		Oceanus. 5. 1. & 6. 2.
Nereides. 6. 2.		Ocypeta. 6. 2. & 22. 2. & 29. 2.
		Ocypode. 22. 2.
		Ocythoe. ibid.
		Oeager. 7. 1. & 10. 2.
		Oeacx. 30. 1.
		Oculus

INDEX.

Oebalus.	68. 2 & 69.2.	chemorus.	19. 2.
Oeehalia.	9.1.	Opis.	9. 2.
Oedipus.	59.1.	Opleus.	65.2.&12.2.
Oedipus Thebis eijcitur.		Opopneus.	12. 2.
60. 1.		Opus	8. 2.
Oedipus ænigmata Sphingis soluit.	60. 1.	Orax.	54.2.
Oeme.	29. 2.	Orci galea.	32.1.
Oeneus.13.2.&29.1.&47.2.&48.1.		Orchomenus.80.1 & 70.2. & 65.2.	
Oenoe.	16.1.&38.1.	Oreas.	49. 2.
Oenomaus.	67.2.&312.	Orestes	12.2.&50.2.
Oenone.	73. 2.	Orion.	8.2.
Oenone insula.	ibid.	Orithya.	79.2.
Oenopion.	8. 2.	Orphei sepulchrum.	7. 1.
Oestrebles.	50.1.	Orpheus.	7.1. & 20. 2. & 35. 2. & 36. 1.
Oeta.	49. 2.	Orsedice.	77.1
Olenus.	15.1,	Orseis.	12. 1.
Ogygia.	58.2.&62.1.	Orthrus.	44. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. & 64.1.		Ossa.	13. 1.
Oileus.	70. 1.	Otus.	12.2. & 13.1.
Oleæ satio.	76. 2.	Oxylus	13.2.&51.2.
Olenius.	15. 2.	Oxyporus.	77. 1.
Olympici certaminis initium.	47. 1.	P.	
Olympuses.	50.1.	Palæmon.	20.2.&50.1.
Olympus.	8. 1. & 13.1.	Palamedes.	30. 1.&54. 2.
Omphale. 21 2.&45.2.&50.1.		Palladium.	72.1.
Oncais Thebarum porta.		Palladij templum.	72. 1.
62.1.		Pallas.6.1.&6.2. & 7.2. & 65.2.&72. 1.	
Onchestus .36. 2. &18.2.		Pallas aduersus Gigantes.	10. 1.
Onesippus.	49. 2.	Palladis & Mineræ pugna.	72. 1.
Opheltes.	61. 2.	Pallas Gigas.10. 1.&202.	
Opheltes cognomine Ar-		M 6 Pammon	

INDEX.

Pammon.	73.1.	Patrus.	
Pamphilus.	51.2.	Patroclus	50.1. &
Pan	8.1.		67.1.
Panathenæorū origo.	78.1.	Pegasus.	30.1.
Pandion.	29.2. & 78.1. &	Pelagon	55.2.1
	79.2. & 80.1.	Pelagia.	
Pandora.	11.2.	Pelagus.	26.2
Pandorus.	79.1.	Pelei & Telamonis	
Pandrosus.	76.2.		75.2.
Pandrosus.	76.2. & 78.1.	Pelei & Thetidis	
Pangeum.	57.1.	ibid.	
Panope.	6.2. & 49.2.	Peleus	14.2. &
Panopeus.	35.1.		75.2. & 74.2.
Paphus.	77.1.	Pelia.	
Parce.	6.2.	Peliæ certamen.	
Parce contra Gigantes.	10.		74.2.
	1. & 11.1.	Peliæ mors	
Paria.	53.2.	Pelias	17.2. & 18.
Paris cur dictus Alexander.			1. & 20.2.
	73.1.	Pelium mons	
Paris a Philotecla vulne-		Pellene	
ratus moritur	73.2.	Pelopea	
Parnassus.	11.2.	Pelopia	48.1
In Paro Gratijs sine coro-		Pelopis ara	
nis. sacrificant, & cur.	81.1	Pelops	58.2.
Parthaon.	13.2.		& 80.2.
Parthenius mons.	47.2. &	Pelops contra Arce	
	66.2.		1.
Parthenopæus.	10.1. & 61.	Pelor	
	1. & 62.1. & 2. & 63.2.	Pemphredo	
	& 67.2.	Peneleus	20.2.
Parthenope.	50.1.	Penclope	69.2.
Pasiphae.	16.2. & 53.2.	Pencus	
Pasiphaes amor.	53.2.	Pentheus	
Pasiphaes pharmaca.	79.1.	Pereus	50
Pasithea.	78.1.		66.2.

INDEX.

Periapis.	76.1.	Phegeus.	64.2. & 65.1.
Peribœa.	15.1. & 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20.2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36.2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perfes.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinci, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27.1. & 35.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	32.2.	phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tiryntem se confert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phorbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phoenix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filia.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phoreyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.	Phoro.	

INDEX.

<i>Phoroneus.</i>	13.1. & 26.2.	<i>Pleuron.</i>	13.1.
<i>Phrasimus.</i>	79.1.	<i>Plexippus.</i>	13.2. &
<i>Phrixus.</i>	16.2. & 16.1.	79.2.	
<i>Phrontis.</i>	16.2.	<i>Plithenes.</i>	54.2.
<i>Phthia.</i>	11.2. & 58.2.	<i>Ploto.</i>	6.2.
<i>Phthius.</i>	65.2.	<i>Pluton.</i>	5.2. & 9.1. & 9.2.
<i>Phiceum.</i>	59.2.	& 47.1.	
<i>Phileidus.</i>	49.2.	<i>Plutonis boues.</i>	42.1. &
<i>Philaca urbs.</i>	18.2.	44.2.	
<i>Philaci boues.</i>	ibid.	<i>Plutonis galea.</i>	6.1. & 10.2.
<i>Phylacus.</i>	17.1.	& 32.1.	
<i>Phylas.</i>	48.1.	<i>Plutus.</i>	6.1.
<i>Phyleus.</i>	50.1.	<i>Podalirius.</i>	70.1.
<i>Phyleus.</i>	39.2. 47.1.	<i>Podarce.</i>	29.2.
70.1.		<i>Podarces.</i>	19.1. & 46.1.
<i>Physius.</i>	65.2.	& 72.1.	
<i>Pieria.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pocas.</i>	20.2. & 49.2. &
<i>Pierus.</i>	7.1.	70.1.	
<i>Piranthus.</i>	27.1.	<i>Polychus.</i>	65.2.
<i>Pione.</i>	6.2.	<i>Polites.</i>	73.1.
<i>Piren.</i>	27.1.	<i>Pollux.</i>	14.2. & 20.2.
<i>Pirene.</i>	29.1.	& 21.2 & 70.2.	
<i>Pirithous.</i>	14.2. & 44.2.	<i>Polrys.</i>	41.2.
& 70.1.		<i>Polybores.</i>	10.1.
<i>Pisidice.</i>	12.2. & 18.1.	<i>Polybus.</i>	59.2.
<i>Pisistratus.</i>	18.1.	<i>Polycaste.</i>	18.1.
<i>Pisus.</i>	68.2.	<i>Polyctor.</i>	29.1.
<i>Pitheus.</i>	80.2.	<i>Polydectes.</i>	17.1. & 51.2.
<i>Pityocampes.</i>	81.2.	33.1.	
<i>Placia.</i>	72.1.	<i>Polydectes, & amici in sa-</i>	
<i>Platon.</i>	65.2.	x2.	33.1.
<i>Plectri, & Lyra inuentor.</i>		<i>Polydore.</i>	74.2.
68.2.		<i>Polydorus.</i>	56.1. & 58.
<i>Pleiades.</i>	67.2.	1. & 73.1.	
<i>Pleione.</i>	ibid.	<i>Polygonus.</i>	41.2. /
<i>Plefaure.</i>	6.2.	<i>Polydus.</i>	54.2.
			<i>Poly-</i>

INDEX.

<i>Polylaüs.</i>	49.2.	<i>Promachus.</i>	19.2.&
<i>Polymedon.</i>	73.1.	63.2.	
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	<i>matio.</i>	11.2.
<i>Polynices.</i>	60.2. & 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1. & 7.2. &
2.		& 75.1.	
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polyphemus.</i>	21.1. &	<i>fixus.</i>	11.2.
21.2.		<i>Prometheus immortalis fa-</i>	
<i>Polyphontes.</i>	59.1. &	<i>ctus.</i>	39.1.
52.1.		<i>Prometheus ſolutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82.1.	1.	
<i>Polypetes.</i>	13.1. & 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.	2.	
<i>Polyxenus.</i>	34.2. & 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Pontheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1. & 44.2. &
<i>Potamon.</i>	29.1.	77.2.	
<i>Porphyryon gigas.</i>	9.2.	<i>Prote.</i>	56.2.
<i>Præcones ſeciales u: muti-</i>		<i>Proteſilaus.</i>	70.1.
<i>lati ab Hercule.</i>	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2. & 41.2. &
<i>Praxithea.</i>	50.1. & 79.1.	57.1.	
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2. & 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
2.		<i>Protogenea.</i>	12.1. & 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protomeduſa.</i>	6.2.
<i>Procne.</i>	78.2.	<i>Pſamate.</i>	6.2. & 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1. & 49.2. & 79.	<i>Pſophis.</i>	38.2. & 64.1.
1. & 35.1.		<i>Pteleon.</i>	79.1.
<i>Proeti exilium.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proctidum infania.</i>	30.1.	34.1. & 35.1.	
<i>Proctidum curatio.</i>	30.2.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proëtis.</i>	62.1.	<i>ues abigunt.</i>	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1. &	<i>Pterelaus.</i>	34.1. &
66.2.		35.1.	
		<i>Prous.</i>	

INDEX.

Ptoas.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in- uentio.	30.2.	Sardinia.	48.1.
Pygmalion.	77.1	Sarpedon.	41.2. & 52.2.
Pylaon.	18.1.	& 53.1.	
Pylarge.	29.2.	Sarpedonis tres ætates.	53.1
Pylas.	80.1.	Saturni uxor.	5.2.
Pylus.	44.1.	Saturnus patris regnum oc- cupat.	ibid.
Pylus vrbs.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrrius.	50.1.	Schœneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petra.	50.2.
Quinquertium.	33.2.	Scylla, & charybdis.	24.2.
R.		Scyros insula.	76.1.
Rhadamanthus.	36.1. & 52.	Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus, & Minos		Seis.	15.1.
inferorum iudices.	53.2.	Semele.	56.1.
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	Semele ab inferis reuoca- tur.	57.2.
Rhegium.	42.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhesus.	7.2.	mos.	33.2.
Rherenor.	80.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhode.	9.1. & 29.2.	61.1.	
Rhodia.	29.1.	Serapis deus.	
Rhorcus.	67.1.	Side.	8.2.
Rubeta natura.	52.1.	Sigeum.	16.2.
S.		Silenus.	38.2.
Salamin.	74.2.	Simois.	71.2.
Salmoneus.	17.2.	Sinis.	82.1.
Salmydesius.	22.1.	Sinis Corinthiorum Isth- mum insidet.	ibid.
Sandocus.	77.1.	Sinis in uiatores supplicium	
Sangarius.	72.2.	ibidem.	

INDEX.

Sipylus.	58.2.	Strymon fluuius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Strygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1.	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylca Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Syleus.	45.1.
Solymi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sperchius.	75.1.	61.1.	
Sphinx, & eius ænigmata.		Talus Serram inuenit.	81.2.
60.1.		Tantalus.	58.2.
Spio.	6.2.	Taphius.	34.1.
Staphilus.	20.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Sterope.	13.2. & 14.1. & 15. 2. & 47.2. & 67.2. & 72. 2.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
Steropes.	5.1.	Tauri æripedes.	23.1.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2. 70.1.	Taurus in lucem proditus à Neptuno.	53.2.
Stheno.	32.2.	Taurus cretensis.	40.1.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Taygete.	67.2. & 68.1.
Stratiebus.	18.1.	Tebrus.	69.2.
Stratobates.	34.1.	Tegea.	47.2.
Stratonice.	13.2.	Tegyrius.	70.2.
Stratonicus.	49.2.	Telamon.	14.2. & 20.2. 70.1. & 74.1.
Strophades.	22.2.	Telamon prius Troiam ingreditur.	46.1.
Strymo.	72.1.	Telchin.	26.2.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
		Tele-	

I N D E X.

Theleboas.	65.2.	Thasus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. &	Thaumacus.	20.2.
41.2.		Thaumas.	6.2.
Teleon.	20.2.	Thea.	6.1.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Theano.	29.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. &	Thebæ.	55.2.
50.1. & 66.2.		Thebæ unde.	58.2.
Teles.	49.2.	Thebanorum tributum Ex-	
Telestas.	73.1.	gino.	36.2.
Teleutagoras.	49.2.	Thebanorum murorum cō-	
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	structio.	58.2.
Terra dea.	5.1.	Thebarum expugnatio.	64.
Terra. Tartaro admiscetur.		1.	
10.2.		Thebarum portæ.	62.1.
Temenus.	51.1.	Thebe.	58.2.
Tenos.	79.2.	Thelxion.	26.2.
Teredaë.	70.2.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1.
Tereus.	78.2.	& 43.1. & 71.2.	
Terpsichore.	7.1.	Themiscyra.	41.1.
Terpsicrates.	50.1.	Themisto.	17.1.
Testudinis iuuentio.	68.1.	Theon.	10.2.
Teuœer.	46.1. & 70.1. & 71.	Thera.	58.2.
1. & 74.2.		Therimachus.	36.2. &
Tethys.	5.1. & 6.1.	50.1.	
Teucri unde.	71.1.	Thermodon.	40.2.
Teutamias.	33.2.	Thermydræ.	43.2.
Teuthrania.	47.2.	Thersandrus.	63.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Thersippus.	15.2.
Thalia.	7.1.	Theseus.	14.2. & 20.2. &
Thalpius.	70.1.	46.1.	
Thamyris Venerem maf-		Theseus Minotaurum ne-	
culam primus incipit.		cat.	
7.1.		Thesei facinora	82.1. & 81.2.
Thanace.	77.1.	Thespius.	36.2. &
Thasus.	41.2. & 53.1.	48.1.	

Thespij

INDEX.

Thespij filia.	36.1.	Tisiphone	5.2.& 65.1.
Thesproti.	48.1.& 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Titanes	5.1.& 5.2
Thessallicorum montium di		6.1.	
luuij immunitas.	11.1.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thestius.	13.2.& 69.2.	1.& 77.1.	
Thetis.	6.2.& 7.2.	Tityus	8.1.
& 57.1.& 75.1.		Tlepolemus	48.1.&c
Thia.	5.1.	50.1,	
Thiodamas.	48.2.	Tmolus	45.2.
Thoas.	21.1.& 69.2.&	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxeus	14.1.
Thorius.	35.1.	Toxistates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachin	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	12.2
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi currus	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripsippas.	49.2.	Triton	69.1.& 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluuius	7.2.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigafis.	49.2.	Troilus	73.2.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tydeus	15.2.& 60.2
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2.& 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphysc.	50.1.	2.	
Tiresia sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2.& 62.1	15,2,& 61.1.	
Tiryns.	50.1.	Tyndareus	63.1.& 69.2.&
Tisamenus.	50.2.51.2.	47.2.&	

INDEX.

47. 2. & 17. 1.	Deorum sententia. 76. 2.
Typhcn. 10. 2. & 31. 1.	Vulpes, Cadmiam deuastat. 35. 1.
37. 1. & 42. 1. & 43. 1.	Vulpes in lapidem. ibid.
59. 2.	Vulpes Thebanum agrum infestans. ibidem.
Tyrannus. 34. 1.	X.
Tyria. 29. 1.	Xandidus. 49. 2.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.	Xanthippe. 13. 2.
Tyrrheni in Delphines. 57. 2.	Xanthippus. 15. 2.
V.	Xanthus. 49. 2.
Vdaus. 55. 2. & 62. 1.	Xenodamus. 70. 2.
Venti. 6. 1.	Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Venus. 6. 2.	Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Vesta. 43. 1.	Z.
Vitis inuentor. 57. 1.	Zelus. 6. 2.
Vitis prima plantatio. 14. 1.	Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Vlysses. 70. 1. & 76. 1.	Zethus. 58. 1. & 67. 2. & 58. 1.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.	Zeuxippe. 78. 2.
Volcanus contra gigantes. 10. 1.	
Vrania. 7. 1.	
Vrbium prima occupatio. x	

FINIS.

